

KIRKKO & KOTI

Kuopion ja Siilinjärven evankelisluterilaisten seurakuntien lehti

Rippikoulu säilyttää suosionsa

► Keskiaukeama

Löydä omat kesämenosi

► Säilytä liite

Erkki Räsäselle tango ja kirkko rakkaita

► Takakansi

Mietitset saunovat 300 kertaa vuodessa

► Sivu 4

Suuret kiinteistö- hankkeet ETENEVÄT

Yhteiselle kirkkovaltuustolle esitellään krematorion hankesuunnittelu, jonka kustannusarvio on lähes 4 miljoonaa euroa.

Tuomiokirkkoseurakunnan uudet tilat keskusteluttavat.

Kuopion seurakuntien krematorio on rakennettu vuonna 1985. Tuolloin tuhkausräät olivat vielä varsin pieniä. Vuonna 2018 tuhkauksia oli jo 1302 vuodessa, ja määrä on kasvanut koko ajan tasaisesti.

Nykyisillä määrillä krematorion kapasiteetti alkaa tulla vastaan. Toukokuussa 2019 tuhkausaikoja voitiin antaa vasta 3-4 viikon päähän. Krematoriota ei ole suunniteltu näin suurelle käytölle, ja tilat ovat epäkäytännölliset.

Kuopion kaupungin alueelliset ympäristöpalvelut on ottanut kantaa krematorion hiukkaspäästöihin. Nykyisellään uunista aiheutuu ympäristöön luvavastaista hiukkas- ja elohopeakuormitusta. Ympäristöpalvelut arvioi kuitenkin, että tästä aiheutuva ympäristön pilaantumisen riski ei ole kovin suuri.

Toiminnan yhteiskunnallisen tärkeyden vuoksi ympäristöpalvelut katsoo, että seurakuntien esittämä suunnitelma ja aikataulu nykyisen krematoriuunin varustamisesta savukaasupuhdistimella on riittävä. Savukaasupuhdistin tulee olla käytökunnossa viimeistään 31.12.2020.

Ympäristödiplomi koetaan tärkeänä

Useat seurakunnat ovat järjestäneet toimintansa niin, että ne ovat voineet hankkia ympäristödiplomin. Yhteisessä kirkkoneuvostossa asia on ollut esillä Männistön seurakunnan aloitteesta. Myös yhteisen kirkkovaltuuston varapuheenjohtaja **Leena Kumpusalo** on tehnyt ympäristödiplomin hankkimisesta aloitteen.

Jotta ympäristödiplomi voidaan saada, pitää krematorion toiminta järjestää ympäristöluvan mukaisesti. Ympäristöarvoja pidetään nykyään erittäin tärkeitä. Kirkossa asia on vahvasti esillä muun muassa hiilineutraali kirkko -ilmasto-ohjelmassa.

Krematorion laajennus

Yhteinen kirkkoneuvosto esittää syksyllä yhteiselle kirkkovaltuustolle vaihtoehdon, jonka kustannusarvio on 3,9 milj. €. Takaisinmaksuaika on noin 15 vuotta, jos toinen uuni otetaan käyttöön.

Hinnoittelussa kuopiolaisten ja Kuopion seurakuntayhtymän jäsenten tuhkaushinta on alempi kuin muualta tulevien vainajien. Muualta tulevien

hinta on takaisinmaksulaskelmasa noin 1,5 kertaa suurempi, mikä on yleinen käytäntö Suomen krematorioissa. Tällä hinnoittelurakenteella kuopiolaiset ja Kuopion seurakuntayhtymän jäsenet osallistuvat suhteessa pienemmällä panoksella investoinnin maksamiseen.

Valittu vaihtoehto on toteutukseltaan selkein ja laadukkain. Kaikki tarvittavat tilat voidaan sijoittaa uuteen rakennukseen logistisesti, teknisesti ja toiminnallisesti parhaalla mahdollisella tavalla. Tuhkaustoiminta ei keskeydy ja tuhkauskapasiteetti pystytään vähintään kaksinkertaistamaan.

Keskusseurakuntatalo myydään

Yhteinen kirkkoneuvosto päätti 11.6. kokouksessaan esittää yhteiselle kirkkovaltuustolle, että hyväksytään Lehto Asunnot Oy:n ostotarjous 603 €/kem² Suokadun myytävästä rakennusoikeudesta.

Lisäksi ryhdytään valmistelemaan tontin kaavamuutosta ja esisopimusta Kuopion ev.lut. seurakuntayhtymän ja Lehto Asunnot Oy:n kanssa. Päätös alistetaan kirkkohallituksen vahvistettavaksi.

Seurakuntayhtymällä on omistuksessaan varsin suuri kiinteistökan- ta. Kiinteistöjen lukumäärä on kasvanut merkittävästi vuodesta 2005 alka- neiden seurakuntaliitosten seurauk- sena. Seurakuntayhtymällä on tällä hetkellä 17 kirkkoa, 17 seurakuntataloa, 6 kappelia ja 4 leirikeskusta. Yhteensä näiden kiinteistöjen pinta-ala on noin 43 500 m².

Seurakuntayhtymällä on myös erit- täin suuri peruskorjausvelka. Vuosille 2020 – 2030 laaditun investointisuun- nitelman mukaan suunnittelukaudel- la on tarvetta 39,2 miljoonan euron investointeihin, joista lähes kaikki ovat peruskorjausinvestointeja.

Ostotarjous tuli antaa kaavamuu- toksen jälkeen tontille muodostuvas- ta rakennusoikeudesta. Rakennukset ja rakennelmat siirtyvät kaupan yhtey- dessä ostajalle purkukuntoisena. Vaihtoehto edellyttää nykyisen rakennus- kannan purkamista, mutta kaavoituk- seen tulee laatia myös säilyttävä vaihtoehto.

Ostotarjouksia tuli kuusi kappaletta. Ostotarjouksen jättivät YIT Suomi Oy, Skanska Talonrakennus Oy, Pohjo- la Rakennus Oy Suomi, Peab Oy, NCC Suomi Oy ja Lehto Asunnot Oy.

AJANKOHTAISTA

SuomiAreenassa ollaan nuorten asialla

Suomen evankelis-luterilainen kirkko on tänäkin vuonna mukana yhteiskunnallisessa SuomiAreena-kesätapahtumassa. Kirkon keskustelutilaisuuksien painopiste- teenä ovat nuoret tulevaisuuden tekijöinä sekä se, kuinka uskonto-osaaminen voisi toimia katsomusten välisen yhteis- ymmärryksen perustana.

Teemaan pureudutaan ”Älä tallaa toisen pyhää” -paneelikeskustelussa, jossa pohditaan katsomuskasvatuk- sen ja uskonnonopetuksen merkitystä ja tulevaisuutta. Keskustelemassa ovat niin koulun ja päiväkodin, kodin ja nuor- ten kuin uskontojen ja uskonnottomien edustajat. Keskustelu striimataan suora- na www.suomiareena.fi-sivustolla. Tilai- suus on perjantaina 19.7. klo 11.30–12.30.

Lisäksi SuomiAreenassa pohditaan, mitä on nuorten osallisuus ja millaisin keinoin sitä voidaan edistää. Keskuste- lussa kuullaan ajatuksia aiheesta nuor- ten, päättäjien, asiantuntijoiden ja ylei- sön kertomana. Keskusteluun osallistuu arkipiispa **Tapio Luoma**.

Kirkko on mukana ammattiin opiske- levien hyvinvointia edistävässä #kampus- rauhaa -hankkeessa. Siinä keskustellaan ammatillisen koulutuksen uudistuksesta ”Me pidetään teistä huolta sit kun te ootte vanhoja”.

SuomiAreenassa keskustellaan myös luovuudesta ja innovaatioista lasten näkökulmasta. Luovuus ja kasvu – lapsesta lähtöisin -teemasta keskuste- lemassa ovat Lapuan piispa **Simo Peura** ja lapsiasiavaltuutettu **Elina Pekkarinen**. Keskustelun polttava kysymys on, missä määrin perheen varallisuus tai asuinpaik- ka vaikuttavat siihen, pääsevätkö lapsen kyvyt ja innostus esiin.

Helsingin hiippakunnan piisan **Teemu Laajasalon** kanssa keskustelemaan saapuvat tekoälytutkija ja -yrittäjä **Maria Ritola** sekä mobiilipelien kehittäjä ja visionääri **Peter Vesterbacka**. Onnistumi- sen toivo -iltahetkessä pohditaan, miksi onnistumisen toivo on tärkeämpää kuin epäonnistumisen pelko.

#SILMÄTRISTISSÄ

TUULA HYTTINEN

KRYPTA | LUONNOS | HAVAINNEKUVA | 10.6.2019

Tuomiokirkkoseurakunnalle kolme vaihtoehtoa

Keskusseudakuntatalosta luopuminen edellyttää ratkaisua tuomiokirkkoseurakunnan tulevista tiloista. Tuomiokirkkoseurakunnalle on olemassa useita tilavaihtoehtoja, joista tehdään päätöksiä syksyllä 2019.

Jatkovalmisteluun tuomiokirkkoseurakunnan toimitiloiksi etenee kolme vaihtoehtoa.

Maakuntatalo (Metsäkeskus)

Kiinteistö Oy Kuopion Maakuntatalo, joka sijaitsee entisen Metsäkeskuksen osoitteessa Piispankatu 12. Tilat sijoittuisivat ensimmäiseen ja toiseen kerrokseen. Kolmas kerros jäisi rakennusliikkeen omistukseen.

Taloon voisi sijoittua myös hallinnollisia tiloja. Kolmannen kerroksen ostolla tilojen käytettävyys paranisi huomattavasti.

Rakennusliike Salminen Oy on tehnyt tiloista ja rakentamisesta tarjouksen, jonka hinta on 3,8 milj. €. Tilojen kokonaispinta-ala olisi noin 736 m².

Vanha Pappila ja uudisrakennus

Vanha Pappila osoitteessa Kuninkaankatu 12 ja tontille rakennettava uudisrakennus. Vanha Pappila peruskorjattaisiin toimistokäyttöön Museoviraston valvonnassa. Lisäksi tontille rakennettaisiin uudisrakennus, johon sijoittuisivat tuomiokirkkoseurakunnan kokoontumistilat.

Uudisrakennuksen pinta-ala olisi noin 457 brm². Uudisrakentamiseen kaavoittaja suhtautuu myönteisesti. Hanke edellyttää kaavamutosta ja kaavahankkeeseen on varattava noin 3-4 vuotta. Museovirasto on tietoinen hankkeesta ja heidän kanssaan on käyty alustavia keskusteluja. Rakennuksen tulee olla puurakenteinen. Swego Oy:n kanssa on tehty yhteistyössä tavoitehintalaskelmat. Vanhan Pappilan peruskorjauksen hinta on 1,5 milj. € ja uudisrakennuksen hinta on 2,4 milj. €, eli yhteensä 3,9 milj. €.

Vanha Pappila ja krypta

Vanha Pappila, joka peruskorjattaisiin niin kuin vaihtoehdossa kaksi. Tuomiokirkkoseurakunnan kokoontumistilat sijoittuisivat tuomiokirkon läheisyyteen Kuninkaankadun ja Kaupakadun kulmaan rakennettavaan Kryptaan. Kryptan pinta-ala olisi noin 603 brm².

Kryptan rakentamisesta on keskusteltu kaavoittajan kanssa ja he suhtautuvat asiaan myönteisesti, mutta hanke vaatii kaavamutoksen, jossa menee aikaa 3 - 4 vuotta. Museovirasto suhtautuu hankkeeseen myönteisesti. Swego Oy:n kanssa on tehty yhteistyössä tavoitehintalaskelmat. Vanhan Pappilan peruskorjauksen hinta on 1,5 milj. € ja Kryptan hinta on 4,7 milj. €. Yhteensä vaihtoehdon 3 hinta on 6,2 milj. €.

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
minna.siikaniva@evl.fi

Valalla vannon

Uudet ministerit ovat äskettäin vannoneet virkavalansa ja antaneet tuomarivakuutukset. Osa ministereistä vannoi virkavalan kaksi sormea Raamatulla. He vannonivat kaikkivaltiaan ja kaikkitietävän Jumalan edessä noudattavansa perustuslakeja ja muita lakeja sekä toimivansa oikeudenmukaisesti ja puolueettomasti kansalasten ja yhteiskunnan parhaaksi. Osa ministereistä antoi virkavakuutuksen eli valan uskonottoman version.

Vala on tavallisesti oikeuden tai muun viranomaisen edessä Jumalaan vedoten annettava määrämuotoinen sitoumus. Joku on vannonut virkavalan, todistajanvalan tai lääkärinvalan. Myös sotilasvala vannotaan kaikkivaltiaan ja kaikkitietävän Jumalan edessä.

Kirkollisissa toimituksissa puolestaan vastataan kysymyksiin.

Kasteessa kysytään vanhemmilta: ”Vanhemmat, tahdotteko, että hänet kastetaan kristilliseen uskoon?”

Konfirmaatiossa kysytään: ”Tahdotteko Jumalan armon avulla osoittaa tämän uskon elämässänne?”

Jumalan armon avulla

Avioliittoon vihittäessä kysytään: ”Kaikkitietävän Jumalan kasvojen edessä ja tämän seurakunnan läsnä ollessa kysyn sinulta, tahdotko...”

Tahdon kysymyksiin vastataan myös pappis- ja piispanvirkaan vihkimisissä.

Sana ”tahdon” sisältää mielestäni hyvin armon sanoman. Jumalan armon avulla, tahdon yrittää tehdä parhaani. Seurakunta sulkee ihmisen rukouksiinsa ja hänet siunataan.

En tahdo Herrastani milloinkaan luopua, en tieltä Jumalani minnekään poiketa. Hän armokädellään suojelee myöhään, varhain, hän turvani on parhain, Herrani haltuun jään. Virsi 293:1

KUUKAUDEN VALINNAT

1/4

KOTIMAA-LEHDEN sekä Kirkko ja kaupunki -median tuntee runsas neljännes aikuisista.

RADIO DEI ON Suomen tunnetuin kristillinen media Kantar TNS Oy:n tutkimuksen mukaan. Se on ainoa kristillinen media, jonka tuntee valtaosa suomalaisista.

SUOMEN EKUMEEINEN NEUVOSTO (SEN) sai uudistetun ohjeistuksen ”*Turvaa kirkosta – ohjeistus kirkkoturvan järjestämiseen*”. Se ohjeistaa seurakuntien työntekijöitä ja vapaaehtoisia hädänalaisen kohtaamiseen. ”Kirkkojen tehtävä on usein olla se, jonka puoleen käännytään, kun muuta turvaa ei enää ole. Kirkkoon on jokainen tervetullut uskonnosta, sukupuolesta, etnisyydestä, sosiaalisesta asemasta tai oleskeluoikeudesta riippumatta”, julkaisussa todetaan. Verkkojulkaisu: ekumenia.fi/turvaakirkosta

PIISPAINKOKOUS suosittaa, että ortodoksien kanssa voidaan lausua Nikean uskontunnustus sen ekumeenisessa muodossa, jossa Pyhän Hengen sanotaan lähteneen Isästä. Lännen katolisessa kirkossa uskontunnustukseen lisättiin keskiajalla ilmaus ”ja Pojasta”, mikä vaikutti kristikunnan jakautumiseen. Päätös on ekumeeninen ele monen muun kirkon tapaan.

603

KESKUSSEURAKUNTATALON myyntihinta on 603 €/kerrosalan m² eli kaavoituksen mukaan 4 374 000 – 4 675 500 €.

45 000

RIPPIKOULUN KÄY tänä vuonna 45 000 nuorta. Suurin osa valitsee viikon leirin.

RUKOILEN

Rakas Taivaallinen Isämme.

Kesän kirkkauden ja valon keskellä voimme kulkea pimeitä polkuja raskain sydämin.

Avaa Sydämemme Sinun valollesi ja kirkkaudellesi joka meitä ympäröi. Opeta meitä jättämään tuskamme ja taakkamme Sinun kannettavaksi. Opeta meitä rakastamaan ja antamaan anteeksi itsellemme ja toisillemme.

Opeta meitä rakastamaan Sinua yli kaiken.

LYÖ LÖYLYÄ – terveydeksi

Suomalainen saunomisen kulttuuri on ensimmäinen asia, jota Suomesta haetaan Unescon aineettoman kulttuuriperinnön listalle. Sillä on myös runsaasti terveysvaikutuksia.

Millainen merkitys saunalla on Suomessa ja maailmalla, saunatutkija Jari Laukkanen?

Saunan merkitys on todella suuri, erityisesti muualla maailmassa on paljon mielenkiintoa suomalaisen saunakulttuuriin ja myös sen terveysvaikutuksiin.

Saunominen on suomalaiselle rutiinia ja luonteva osa kulttuuria. Lauantaisaunat ovat meille tuttuja aina lapsuudesta lähtien, niistä on monella ihania muistoja. Yleiset saunat ja yhdessä saunominen ovat nyt kovassa nousussa.

Millainen vaikutus saunomisella on kehoon ja mieleen?

Saunominen rentouttaa. Se parantaa verenkiertoa. Syntyy hikoilua, jolloin nestettä poistuu kehosta. Puhdistautuminen on kokonaisvaltaista: mieli ja keho puhdistautuvat molemmat. Myös verisuonten toiminta paranee, veripaine laskee ja stressi vähenee.

Miksi ja miten kannattaa sauna?

Jotta terveyshyödyistä voidaan puhua ja niitä saada, on tärkeää sauna säännöllisesti. Optimi on vähintään neljä kertaa viikossa, mutta vähempikin voi auttaa.

Kerrallaan on hyvä sauna vähintään 20-30 minuuttia. Normaali suomalainen sauna on oikein toimiva kokonaisuus. Oman tahdin ja valinnan mukaan alkulöylyt, jäähdyttelyt vaikka ulkona, kovat löylyt, pesut ja uinnit, jälkilöylyt ja juomat.

Missä vaiheessa saunomisen terveysvaikutukset alkoivat tutkimusta kiinnostaa ja missä nyt mennään?

Saunomisen terveysvaikutukset alkoivat kiinnostaa tutkijoita vajaat kymmenen vuotta sitten. Liikuntatutkimus on kiinnostanut tutkijoita jo aiemmin, ja tämä on luontevaa jatkoa sille.

Se tiedetään jo, että sairauksien riski on pienentynyt, kun saunoo säännöllisesti. Tämä koskee sydänsairauksia, aivoverenkiertohäiriöitä ja verenväenpaine- tautiakin. Runsaalla saunomisella on yhteys pienempään hengityselimistön sairauksien riskiin sekä matala-asteisen tulehduksen tasoon. Sydänperäisten äkkikuolemien, Alzheimerin taudin ja dementian vaara pienenee säännöllisellä saunomisella. Kansa on tiennyt aina kokemusperäisesti saunan hyödyllisyyden ja tarpeellisuuden.

IIISMELAISET Maarit ja Timo Miettinen kokeilevat Saanaa, uusinta kuopiolaista kylpylää ja sen modernia savusaunaa. Kotona heillä lämpiää puusauna 300 kertaa vuodessa.

Millaista tutkimusta Itä-Suomen yliopistossa on aiheesta tehty?

Olemme tutkineet pääasiassa keski-ikäisiä miehiä ja naisia kansainvälisellä tutkijaryhmällä, josta ystäväni, professori **Peter Willeit** luennoi kesäkuussa Kuopiossa. Väestötutkimuksessa on mukana 2500 ihmistä, joista sata osallistui kokeelliseen tutkimukseen. Osalla heistä oli riskitekijöitä.

Väestötutkimuksen havaintoja tarkennettiin suomalaista saunakokemusta vastaavassa koeympäristössä. Tutkimus osoitti jo 30 minuutin saunomisen alentavan kohonnuttua verenväenpaine- ta ja parantavan verisuonten toimintaa. Saunominen voi nostaa sykettä jopa keskiraskasta liikuntaa vastaavalla tavalla. Keskeisiin saunomisen jälkeen mitattuihin veriarvoihin saunomisella ei juuri ollut vaikutusta, mikä vain vahvistaa, että saunominen on meille kaikille turvallista.

Millaisena saunomisen asema näyttäyty tulevaisuudessa?

Wellness -trendi on nousussa ja sauna on keskeinen osa sitä. Saunominen voi olla luonteva osa terveyden edistämistä, ja se voi olla osana muiden riskitekijöiden hoitoa. Joka tapauksessa saunominen on miellyttävä tapa parantaa terveyttä, yhdistelmä liikunta ja sen

jälkeen sauna on jo erinomainen tapa siihen.

Saunabisneksessä olisi tärkeää olla hereillä. Jos suomalaiset eivät brändää sauna, se tehdään maailmalla.

Saunominen on usein myös leppoisaa yhdessäoloa, luontevaa arjen ja juhlan sosiaalisuutta. Saunassa ihmiset avautuvat, lauteilla ollaan rooleista vapaita. Suomalaiset ovat myös perinteilleen uskollisia: He saunovat, oli se terveellistä tai ei.

Missä on oma mielisaunasi? Mikä on mieluisin saunajuomasi?

Kotisauna on aina paras. Ehkä mieluisimmat muistot tulevat lapsuuden löylyistä ranta- saunassa, myös joku mökkisauna kaukana pohjoisessa ystävien kanssa on jäänyt mieleen.

Juon mieluiten runsaasti vettä, usein myös kivennäisvettä.

Mistä voi saada lisätietoa?

Syksyllä ilmestyy Docendo-kustantajalta uutuuksena *Saunakirja*, joka kokoaa kaiken tämänhetkisen tutkimustiedon saunan myönteisistä vaikutuksista terveyteen. Teos on kattava tietokirja ja löytyy hyvistä kirjakaupoista.

Kirjassa ei unohdeta kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin teemaa medika- lisoituneessa ja mittaamiseen keskittyvässä suoritusyhteiskunnassa. Teos

myös kertoo saunatutkimuksen tarinan kotisaunan lauteilta globaalin median keskiöön. Mikä tekikään suomalaisesta saunasta niin kiinnostavan 2020-lukua lähestyttäessä?

Kirjan kirjoittajat tutkija **Tanjaniina Laukkanen** ja professori, kardiologi **Jari Laukkanen** ovat kansainvälisen tutkimusryhmänsä kanssa viime vuosina julkaisseet yli 20 vertaisarvioitua tieteellistä tutkimusta saunan terveysvaikutuksista. Professori Laukkanen on ollut laatimassa liikunnan Käypä hoito -suosituksia ja toimii asiantuntijana Euroopan kardiologisen seuran preventio- jaokseksessa.

ULLA REMES

Saunapäivässä avoimet ovet

Avaa saunasi yhteiselle saunomiselle, havahdu hienoon, ainutlaatuiseen saunakulttuuriin!

Kuopiosta Poukaman leirikeskus ja Puijon seurakunta osallistu-

vat 27.7. järjestettävään, Yleisradion innoittamaan Saunapäivään. Silloin löydään löylyä, juhliitaan ja pidetään hauskaa yhdessä. Tavoitteena on saada yhden päivän aikana

kaikki mahdolliset saunat Suomessa auki ja suomalaiset kohtaamaan toisensa.

Kampanjassa on mukana saunoja, jotka eivät tavallisesti ole yle-

sölle auki. Kartasta löydät Kuopion seudun avoimet saunat: yle.fi/saunapaiva

MITÄ MIELESSÄ?

Tuoreita mansikoita saa entistä pidempään

Marjakartano Hussolan emäntä **Emilia Husso** pakkaa tottuneesti mansikoita laatikoihin sekä rasioihin. Hussolassa on viljelty mansikkaa jo kolmessa sukupolvessa. Tänä kesänä heidän tilallaan uutuutena ovat kausihuoneissa viljeltävät mansikat, jotka kypsyivät myyntiin jo kesäkuun alkupuolella. Mansikat menevät myyntiin pääasiallisesti Ouluun.

Emilia ja hänen miehensä **Harri Husso** viljelevät tilallaan myös musta- ja punaherukkaa, sekä tulevaisuudessa uusina lajikkeina ovat pensasmustikka ja hunajamarja. Lisäksi heillä on mökkimajoitusta.

Mitä mansikkalajikkeille kuuluu nykyään?

”Lajikevalikoima on laajentunut. Tarjolla on niin aikaisia kuin kesä- ja syksylajikkeita. Se mahdollistaa sen, että mansikkasezonki kestää tänä päivänä pidempään kuin aikaisemmin. Vanhoja lajikkeita on

tulossa takaisin. Meillä kokeillaan mielellään uusia lajikkeita, ja testataan mikä soveltuu parhaiten meidän viljeltäväksemme. Pelloiltamme löytyy Wendyä, Polkaa, Salsaa, Rumbaa ja Vibrantia. Yritämme löytää mahdollisimman maistuvia ja satoisia lajikkeita.”

Millaista on viljellä kausihuoneissa mansikkaa? Miten se on vaikuttanut teidän viljelyynne?

”Laitoimme syksyllä kausihuoneiden kaaret paikoilleen ja keväällä asensimme muovit. Meillä mansikat viljellään maassa kun taas useimmissa kausihuoneissa mansikat istutetaan viljelypöydille. Halusimme kausihuoneilla saada aikaistettua mansikantuotantoa. Muovin alla mansikat ovat myös sateelta suojassa ja biologinen kasvinsuojelu onnistuu paremmin kuin avomaalla. Kaiken kaikkiaan olemme tyytyväisiä kokeiluun, ja suunnitelmissa on lisää kausihuoneviljelyä.”

HANNA VALKONEN

Saako suomalaisia poimijoita sesonkiajaksi?

”Suomalaisia poimijoita ei ole enää vuosiin saanut keruuvuoksi. Yksi suomalainen poika on tänä kesänä meillä töissä, hän itse soitti ja kysyi kesätöitä. Useampi vuosi on mennyt siitä, että edes kukaan suomalainen on ottanut yhteyttä. Meillä poimijat tulevat Ukrainasta. Tänä kesänä heitä on parhaimmillaan noin 20. Mansikkakauden pidentyminen on auttanut myös poimijoita. He tulevat usein pitkän matkan takaa ja ovat mielellään hankkimassa rahaa pidempäänkin. Nyt voimme antaa monelle töitä useamman kuukauden ajan.”

Mikä on sinun mansikkaherkkusi?

”Tuoreet mansikat vaniljajäätelön tai vaniljakastikkeen kanssa!”

NIMELTÄ KUTSUTTU

Jussin päivä on keskikesän juhla

Vaikka juhannus ei välttämättä aina osu Jussin, Juhanin, Johanneksen, Juhanan, Juhon, Jukan, Janin ja Jannen päivään, juhannus tarkoittaa silti Jussin juhlaa. Jussi ja muut kesäkuun 24. päivän nimet pohjautuvat **Johannes Kastajaan**.

Juhannus oli jo muinaissuomalaisilla kesäpäivän seisauksen maaginen juhla. Katolinen kirkko nimesi juhlat uudelleen ja niinpä 400-luvulta lähtien Johannes Kastajan päivää on vietetty 24.6., symmetrisesti puolta vuotta myöhemmin syntyneen Jeesusin syntymäpäivän kanssa.

Kuopiolaisen **Jussi Hakalan** nimeen ei liity mitään sukutarinaa. Tosin lapsuuskodissa ei koskaan tullut puheeksikaan, mistä lähteistä sisarusarjan nimet Leena, Liisa, Heikki ja Jussi kumpuavat.

”Äiti ja isä ovat kumpikin puoliksi pohjalaisia, joten ehkä Jussi on jossakin määrin pohjalainen nimi”, arvioi Hakala.

Ainakin Jussi-paita on kuin pohjalaisten kansallisvaate. Elokuväen Jussi-patsas tulee **Artturi Järviluoman** Pohjalaisia-näytelmän päähenkilöstä ja Seitsemän veljeksien Juhanikin vääntyy Jukolan Jussiksi.

”Ei omillekaan lapsille tarvinut etsiä nimiä suvusta, kun olemme vaimon kansan molemmat perheidemme nuorimaisia. Haluttiin vain kauniita suomalaisia, omakielisiä nimiä.”

Jussina on Hakalan mielestä hyvä olla, sillä Jussia ei voi väännellä ja se on muutenkin rehti, reipas, mutkaton ja selkeä nimi. Se on hyvä nimi myös kansainvälisissä yhteyksissä; Jussi Hakala on toiminnanohjausjärjestelmiin keskittyneen teknologiayrityksen Attidon palveluksessa.

Jussi taitaa olla itsetietoisesti dominoiva nimi, sillä usein Juhaniksi ristittyjäkin kutsutaan Jussiksi. Sama koskee juhannusta: sehän vääntyy puhekielessä Jussiksi.

Suomessa Jussi vakiintui etunimeksi jo keskiajalla ruotsin Johannes-muunnosten kautta.

KAIJA VUORIO

Palvelemme teitä kaikissa hautausjärjestelyihin liittyvissä käytännön asioissa luottamuksella, yksilöllisesti ja ammattitaidolla

Toimialueena Kuopion seutu ja lähikunnat

Iltaisin ja viikonloppuisin
puh. 040 585 0456

toimisto@hautaustoimistoparviainen.fi

www.hautaustoimistoparviainen.fi

Hautaustoimisto Parviainen Oy

Savonkatu 18 | 70110 Kuopio | ma-pe 9-16 | puh. 017 261 3771

*Suru on
hitaasti vaalenevia varjoja...*

**Hautaustoimisto
J. NURRO OY**

Kauppakatu 55-57, KUOPIO, puh. 017-261 3065, 040-505 6287
saila.lehto@nurro.fi www.nurro.fi

19 53

KUOPION
HAUTAUSTOIMISTO
NIIRANEN

HAUTAUSALAN AMMATILAISET

KUOPION HAUTAUSTOIMISTO NIIRANEN & KOIVUMÄEN KARTANO

Kuopion hautaustoimisto Oy Niiranen
Savonkatu 24, 70110 Kuopio
Puh: 017 261 3686
kuopion@hautaustoniiranen.fi
www.hautaustoniiranen.fi

Koivumäen Kartano Oy
Koivumäenkuja 18, 70800 Kuopio
Puh: 017 3614 291
kartano@koivumaenkartano.com
www.koivumaenkartano.com

PERHEOIKEUDEN LAKIASIAT

Esim. avioehto, testamentti, perunkirjoitus
alkaen 400 € + kulut + alv. 24 %

Asianajotoimisto Kalevi Pitkänen Oy

Puistokatu 6, 70110 Kuopio

puh. 017 282 2211 • faksi 017 282 3101

www.kalevipitkanen.com • aatsto@kalevipitkanen.com

ASIANAJOTOIMISTO KOLARI & CO.OY

Ville Heikinheimo, Kristian Kakko, Anu Kolari,
Seppo Kolari, Katriina Manninen, Matti Reinikainen,
Ville-Veikko Sallinen

Kauppakatu 39 A, 4.krs, 70100 KUOPIO
(017) 265 7777/puh. (017) 261 1085/fax
www.kolari-co.fi

Luotettavaa ja ammattitaitoista Kukka-, hautaus- ja pitopalvelua

Palvelemme Tuusniemellä, Riistavedellä,
Vehmersalmella sekä lähikunnissa

Kukkatupa

Kukkatupa, Huoltotie 5, Tuusniemi p. 017-661610

VENEIDEN PESUA ja saunanlämmitystä

Talkooleirillä tehdään töitä omien kykyjen mukaan.

Taivas täyttyy pilvistä Rytkyn leirikeskuksen yllä. Kosteaa lämmin ilma enteilee sadetta, ja kauempana jyrähtelee ukkonen. Talkootyöt ovat tältä päivältä päättyneet. Sisällä leirikeskuksessa diakonit **Jarmo Tarkkonen** ja **Piia Jääskeläinen** ovat viettämässä tiistai-iltaa leiriläisten kanssa.

”Leirillä jokainen tekee töitä oman kunnon ja jaksamisen mukaan. Toiminta pohjautuu kristillisiin arvoihin, mikä näkyy aamu- ja iltahartauksina sekä leirikirkkoina”, Tarkkonen kertoo.

Leiri kestää neljä päivää, minkä aikana osallistujat noudattavat tiettyä järjestystä. Aamuhartauden jälkeen seuraa aamupala ja lipunnosto. Sitten aloitetaan päivän työt. Välillä syödään päivällinen ja lounas.

”Ja illalla saunotaan ja nautitaan yhteisestä iltaohjelmasta. Meillä on ollut muun muassa tietovisailua ja laulua”, kertoo Jääskeläinen.

Halkoja liiteriin

Talkootehtävät vaihtelevat veneiden pesusta pieniin korjaustöihin, ikkunoiden pesuun ja halkojen mättämiseen liiterihin.

Täällä ei ole nettiä, tietokoneita eikä kiireitä, mutta on puolikesy lokki

”Isolla joukolla saamme paljon aikaan lyhyessä ajassa, mikä on iso apu leirikeskuksen ylläpidossa”, Tarkkonen sanoo.

Myös leiriläiset kokevat saavansa talkooleireiltä paljon. Kuopiolaiset **Elvi Saastamoinen** ja **Ari Gröhn** palaavat kerta toisensa jälkeen vapaaehtoistyöhön pait-

TÄÄLLÄ jokainen saa työhanskat, ja niitä myös käytetään – omien kykyjen mukaan, diakoni Jarmo Tarkkonen (keskellä) sanoo.

si auttamisen ilosta, myös siksi, että heille leireillä oleminen on irrottautumista arjesta.

”Vaihtelu virkistää. Kaikki ovat täällä entuudestaan tuttuja minulle, ja Elvin kanssa tutustuttiin Hirvijärven leirillä lähemmäs 20 vuotta sitten”, Gröhn muistelee.

Gröhnille seurakunnan tarjoama virkistystoiminta on tuttua. Hän on ollut muun muassa isä-poika -leirillä, perheleirillä ja Valoa kohti -leirillä. Leirien lisäksi hän käy muutaman kerran viikossa kokoontuvassa Pulinapajassa, missä yksinasuvalle löytyy aina juttuseuraa.

Kohtaamispaikasta iloa

Kohtaamispaikat ovat tärkeitä, sillä ne antavat voimaa arjen keskelle. Myös Saastamoinen on paljon menossa. Jäätyään eläkkeelle hän alkoi tehdä vapaaehtoistyötä useille eri kohteille, kuten muun muassa diakonikeskukselle, Puijon seurakunnalle ja SPR:lle.

”Eniten minua työllistää kuitenkin Rissalan sotilaskoti. Kohteita on paljon, mutta tykkään siitä, että saan tehdä erilai-

sia töitä. Parasta on se, ettei työstä saa rahallista palkkaa.”

Alkaa sataa. Leiriläiset ovat siirtyneet lämmittämään rantasaunaa. Saunan kuitilla käy iloinen puheensorina. Mietitään sotilasarvojen järjestystä.

”Oliko se eversti nyt se korkein?”

”Ei, kun se oli se kenraali!”

Välillä nauretaan. Täällä ei ole Internetiä, tietokoneita eikä kiirettä. Täällä saa nauttia alkukesän illasta hyvässä seurassa ja seurata puolikesyn lokin pesimäpuuhia katkenneen rantakoivun kannossa.

MAIJU KORHONEN

ELVI Saastamoinen ja **ARI** Gröhn tapasivat toisensa leirillä parikymmentä vuotta sitten.

KOLUMNI

Uhmaikäinen armon varassa

Perheessäni on kolme lasta. Jokainen heistä on omassa kehitysvaiheessaan ja kaikilla on tällä hetkellä päällä erias- teinen tahtokä. Ja sitten olen vielä minä.

2-vuotias tahtoo milloin mitäkin. 4-vuotiaan vaihtuvat tunnetilat kuuluvat, näkyvät ja tuntuvat niin, että paukku. Esikoinen kipuilee lähestyvän eskarin tuomien kysymysten äärellä: olenko iso vai pieni ja kumpi oikeastaan haluaisin olla.

Vaikein tapauksista on kuitenkin tämä 36-vuotias keski-ikäistynyt partanaama, joka tuntuu vasta nyt harjoittelevan samoja taitoja kuin seuraava sukupolvi. Oman tahtonsa tunnistamista ja sen sanoittamista, rajojen asettamista ja

rakentavaa tunneilmaisua ei ole tietyille urille kasvaneena aikuisena helppo ottaa haltuun.

Vaikein on tämä 36-vuotias uhmaikäinen

Oma kehitysvaiheeni liittyy vahvimmin oman tahdon ilmaisuun. Jos minulla on pienikin aavistus, että joku koettaa kävellä ylitseni, tulistun helposti tai ainakin kihisen kiukusta. Pahimmin tämän ovat saaneet tuntea muutamat asiakaspalveluhenkilöt puhelinyhteyden toisessa päässä. Hävettäähän se tunnustaa, mutta kyllä aikuisen saama itku-potku-raivari näyttäytyy varsin koomisena. Ja kalliiksikin se käy, jos

raivonsa keskellä heittää älypuhelimien lattiaan.

Suurinta surua ja katumusta aiheuttavat ne hetket, kun tulee oltua kohtuuton ja ilkeä omille rakkaille. Niiltäkään hetkiltä ei kuitenkaan 36-vuotiaan uhmaiässä voi välttyä. Jääräpäisyyden iskiessä päälle en tietenkään voi myöntää olevani väärässä, vaan itsepintaisesti väitän mustaa valkoiseksi ja päinvastoin.

Luojan kiitos tunnekuohon tasaannuttua osaan myöntää erehtyväisyyteni ääneen ja pyytää anteeksi. Tehdä parannusta, kunnes jälleen mokaan ja alan harjoitella uudelleen. Onnekseni voin luottaa, että on myös Hän, jonka armon varassa saan joka päivä uuden mahdollisuuden.

MATTI HALMETVAARA

USKOLLINEN miniä ja neuvokas anoppi

Ruutin kirja on uskollisuuden ylistyslaulu, jossa vaikeuksien yhteen liittämät naiset pitävät huolta toisistaan.

Moni tuntee *Ruutin kirjasta* kohdan, joka toisinaan luetaan häissä: ”Minne sinä menet, sinne minäkin menen, ja minne sinä jätät, sinne minäkin jään. Sinun kansasi on minun kansani ja sinun Jumalasi on minun Jumalani.”

Raamatussa kyse ei kuitenkaan ole rakkaudentunnustuksesta, vaan **Ruut** lausuu näin anopilleen.

”Ruutin kirja on harvinainen Raamatun kertomus, sillä se kertoo naisista ja sen keskeisin ihmissuhde on miniän ja anopin välinen suhde”, sanoo raamatuntutkija, teologian tohtori **Outi Lehtipuu** Helsingin yliopistosta.

Kertomuksen alussa **Noomi**, hänen miehensä **Elimelek** ja heidän kaksi poikaansa joutuvat pakenemaan nälänhätää Betlehemiä naapurimaahan Moabiin.

Moabissa Elimelek ja myöhemmin myös pojat kuolevat. Noomi ja hänen moabilaiset miniänsä Ruut ja **Orpa** jäävät vaille turvaa. Silloin Noomi päättää palata kotikaukunkaansa.

”Noomista minulle tulevat mieleen inkeriläiset naiset, jotka joutuivat lähtemään Siperiaan ja toimivat kotiin palattuaan rohkeasti. Sellaisesta naisesta, joka on menettänyt kaiken, tulee peloton.”

Leskestä tuli kuninkaan esiäiti

Matkalla Noomi kehottaa miniänsä palaamaan äitiensä luo. Orpa suostuu, mutta Ruut vaatii saada päästä anoppinsa mukaan.

Betlehemissä uskollinen ja neuvokas Ruut pitää heidät leivässä poimimalla tähtiä pellolla. Siellä hän kohtaa paikkakunnan mahtimiehen, **Boasin**, joka on sukua Elimelelle. Noomi saa idean ja neuvoo Ruutia olemaan aktiivinen miehen suhteen.

”Raamatun maailmassa perhe ja suku olivat yhteisön tärkein yksikkö. Omaisuuden tuli pysyä suvussa. Jos mies jäi ilman perillistä, lähimmällä miespuolisella sukulaisella oli oikeus lunastaa omaisuus itselleen.”

Samoin jos mies kuoli, veljen velvollisuus oli ottaa leski vaimokseen. Liitosta syntyneet lapset luettiin kuolleen veljen lapsiksi.

”Säädös ulottui tietävästi vain veljiin, mutta tässä Ruut tavallaan samastaa itsensä omaisuuteen ja vetoaa Boasiin.”

Ruut saa tarinalleen onnellisen lopun. Boas ottaa hänet vaimokseen, ja he saavat pojan, josta tulee Raamatun kuuluisimman kuninkaan **Daavidin** isoisä. Noomi pääsee pojan hoitajaksi.

”Ruutin kirja on otettu mukaan Raamattuun luultavasti juuri siksi, että se kuvaa Daavidin isoisoäitiä.”

Jumala auttaa ihmisten kautta

Muukalaisuus on Ruutin kirjassa keskeinen teema. Sekä Noomi että Ruut elävät vuorollaan leskenä vieraassa maassa.

”Nälkä, karut kohtalot ja toivo paremmasta toimeentulosta ajavat edelleen ihmisiä kauas kotimaastaan. Siinä mielessä maailma ei ole muuttunut.”

Raamatussa suhtaudutaan usein epäluuloisesti vierasmaalaisuuteen ja erityisesti vierasmaalaisiin vaimoihin.

”Ruut on poikkeus, sillä häntä ei kuvata uhkana. Kertomus osoittaa, että jopa kuningas Daavidin suvussa oli vierasmaalainen. Uudessa testamentissa Ruut mainitaan yhtenä harvoista naisista Jeesuksen sukuluettelossa.”

Outi Lehtipuuta puhuttelevat Ruutin kirjassa erityisesti naisten välinen solidaarisuus ja vastavuoroinen huolenpito. Ruut ja Noomi kuuluvat yhteisönsä kaikkein haavoittuvimpiin jäseniin.

”Ruutin kirjassa ei puhuta Jumalasta juuri lainkaan, mutta Jumalan huolenpito kanavoituu ihmisten kautta. Naiset selviytyvät kekseliäisyyden ja Jumalan säädöksiin perustuvan yhteisön hyvän tahtoisuuden avulla.”

ANU HEIKKINEN

Ridea Oy "Ruokaidea"

Pitopalvelu kaikkiin Elämäsi Tilaisuuksiin

• Muistotilaisuudet • Häät • Kastejuhlat • Kotijuhlat • Yritystilaisuudet • Astiavuokraus

Keittiömestari Anna-Liisa Virtanen

045-1079910 • lipevirtanen@gmail.com

Perunkirjoitukset, perinnönjaot, testamentit ym.

ASIANAJOTOIMISTO ESA AIRAKSINEN

Tulliportinkatu 34, Kuopio
050 3522516, www.esairaksinen.fi

PERUNKIRJOITUKSET

testamentit – EDUNVALVONTAVALTUUTUKSET ym. asiakirjat ammattitaidolla ja joustavin maksuehdoin

Herastuomari Leila M. Tuomainen

p. 044 211 9876, sähköposti tuomainen.leila.m@gmail.com

WWW.palvelutalolepola.fi

Palvelutaloon jonottamatta

Turvallinen koti ja kaikki tarvittavat palvelut

A-talossa vapautumassa kaksioita

Muuttamaan pääsee heti

Meille käy palvelusetelit

Halvimmillaan asuminen Lepolassa maksaa 760 € / kk.

puh. 044-270 9200 tai 044-270 92001

Taivaanpankontie 2 70200 Kuopio

APUA ASIAKIRJOJEN LAADINTAAN

Perunkirjoitukset, veroilmoitukset, edunvalvontavaltuutukset sekä erilaisten lomakkeiden täyttö. Kysy tarjous!

Kuopion Invalidit ry.

Savonkatu 16, puh. 0440 378 451
toimisto@kuopioninvalidit.fi

Hautaustoimisto LÄNSIVUORI

Savonkatu 25, Kuopio
Puh. 017 261 6531
www.lansivuori.fi

Hautakivinäyttely
liikkeessämme
-tervetuloa tutustumaan!

HAUTAKIVET SUORAAN VALMISTAJALTA

VARPAISJÄRVEN GRANIITTI OY

Savonkatu 24, Ollinpuisto,
Kuopio, puh. 017 263 3408
Graniitintie 7, Varpaisjärvi
puh. 017 771 811

Myös lisänimen kaiverukset
ja kivien enstisöinnit

PUIJON KIVI

HAUTAKIVET
KAIVERUKSET
ENTISÖINNIT
MUUT KIVITYÖT

PYÖRÄKATU 15, KUOPIO

Tervetuloa tutustumaan
myyntinäyttelyyn!

Puh. 017 282 9000

puijonkivi@puijonkivi.fi
www.puijonkivi.fi

KOTISIIVOUSPALVELUT ammattitaitoa kotisi parhaaksi

t a l o u s a s e m a . f i
0440-769 670

KOTITALOUS
VAH 50 %

KAIKKEA KIVAA KOTIIN

WWW.KEITTIOTUNING.FI

KUOPIO
96,3
MHz

kesäseurataradio

26.6.–29.7.2019

Ohjelma ja
nettiradio: srk.fi

SRK

RIPPILEIRI

jää elävästi mieleen

Hienoinen väsymys nostaa rippileirillä desibelejä, mutta mukavaa on.

Poukaman leirikeskuksessa vieteen rippileirin toiseksi viimeistä päivää. Takana on ikimuistoinen leiriviikko, josta riittää kerrottavaa vielä moneksi vuodeksi eteenpäin niin nuorilla kuin leiriä vetäneillä aikuisillakin.

Ilmassa on aistittavissa hienoista väsymystä, mikä näkyy suoraan desibelitason nousuna ja levottomina juttuina. Ulkoven vieressä olevassa pöydässä istuvat Järvi-Kuopion seurakunnan pappi **Paula Hagman-Puustinen**, diakonissa **Minna Puustinen**, kanttori **Lala Maukonen** ja nuorisotyönohjaaja **Markku Holopainen** nauravat katketakseen Hagman-Puustiselta päässeelle sutkautukselle.

Voiko rakkaus olla hillomunkki?

Keskustelu kääntyy parisuhteeseen ja siihen, kuinka siitä voisi kertoa nuorille. Pohditaan, voisiko rakkaus olla tavallan kuin hillomunkki tai jokin muu pulla. Nokkela vertauskuva saa seurueen hymyilemään, ja se nostattaa muistoja ohjaajien omilta nuoruusvuosilta.

”Kävin rippikoulun aikoinaan päiväkouluuna Tuusniemellä, mistä suurin osa nyt näistä leiriläisistä on kotoisin. Parhaiten tuolta ajalta jäivät mieleen kirkkoherran kertomat mielenkiintoiset tarinat. Tosin opetuksen tiedollinen puoli saattoi jäädä vähemmän mieleen”, Holopainen naurah-
taa.

Holopainen on pitänyt leirejä jo 30 vuoden ajan. Tänä aikana hän on huoman-

nut, että tietynlainen levottomuus on lisääntynyt nuorten keskuudessa. Hän epäilee syyksi jatkuvaa viriketulvaa muun muassa alati mukana olevien kännyköiden vuoksi.

Ahdistaako hiljaisuus?

”Ihan kuin nuoria vaivaisi keskittymiskyvyn puute ja hiljaisuus koettaisiin ahdistavana. Iltaohjelmiin rauhoittumisen eteen saamme tehdä ihan jonkin verran töitä.”

Holopainen kertoo, ettei leirillä ole kuitenkaan yritetty rajoittaa puhelimien käyttöä keräämällä niitä pois, vaan nuoret ovat saaneet pitää ne.

”Samalla he ovat oppineet, että vapaus tuo vastuuta. Vapaus ja vastuu kulkevat käsikädessä.”

Pöydän viereen on tullut pari nuorukaista pelaamaan pingistä. Sulavista liikkeistä päätellen pojat ovat pelanneet peliä useamman kerran. Ympäri kertyy muutama katsoja kannustamaan poikia. Holopainen keskeyttää hauskanpidon ilmoittamalla iltajumalanpalveluksen alkavan hetken kuluttua. Kaikki 24 rippikoululaista siirtyvät rantasaunalle saman tien.

Saunalla on tiivis tunnelma. Huone ei ole suuren suuri, mutta kyllä sinne mahtuu. Pappi puhuu edessä uskosta, välillä lauletaan virsi kanttorin säestyksellä. Pohditaan uskoon liittyviä kysymyksiä.

Uimavahtina laiturilla

”Mielestäni rippileirin tavoitteena on kristillisen identiteetin syventäminen ja uskon

vahvistaminen. Ympäri vuorokautisen yhdessä olon vuoksi täällä syntyy yhteisöllisyyttä. On tärkeää, että seurakunnat panostavat rippileireihin edelleen, koska kouluunkaan ei saa enää uskon asioita samassa mittakaavassa viedä kuin aiemmin”, Holopainen pohtii.

Hän sanoo lukeneensa lehdistä, miten esimerkiksi kirkkopyhien merkityksiä ei kovin hyvin enää tunneta.

”Esimerkiksi helatorstai on monelle vieras, samoin helluntai on melko tuntematon pyhä.”

Hartauden jälkeen mennään saunaan ja uimaan. Ensin ovat vuorossa pojat, sitten tytöt. Holopainen on nakitettu uimavahdiksi laiturille. Nuoria ei järvi vesi palela. Aiemmin pingistä ruokalassa pelannut vehmersalmelainen **Jukka Ruotsalainen**, 16, on vaihtanut ylleen uimashortsit ja suuntaa rippikoululaisten kanssa Iso-Valkeisen aaltoihin.

”Leirit ovat mukavia ja mielenkiintoisia. Alussa havaittavissa oli isosten ja rippikoululaisten välillä jakoa, mutta leirin edetessä joukko on yhtenäistynyt niin, ettei rooleja enää mietitä, Ruotsalainen pohtii.

Isosen rooli tärkeä

Jukka Ruotsalainen on huomannut, että isosella on loppujen lopuksi aika suuri merkitys siinä, miten leiri tulee onnistumaan ja millaiset muistot siitä jäävät.

”Isonen on leirinohjaajien avustaja, joka saa porukan hitsautumaan yhteen. Luulen, että se johtuu siitä, että isokset

tuovat nuoren näkökulman mukaan. Riparilaiset pystyvät ehkä luottamaan helpommin suunnilleen samanikäiseen isoseen kuin reilusti vanhempaan leirinohjaajaan.”

Ruotsalaiselle isoseksi ryhtyminen oli tiedossa jo omana rippileirikesänä, sillä hänen isoveljensä ovat olleet isosia aikanaan. Myös oman leirin isosten tehtävien seuraaminen lisäsi kiinnostusta omaa isosuutta kohtaan.

”Odotukseni isostoiminnasta osuivat kohdalleen. Ainut yllätys on ollut se, että ajattelin ikäeron tuntuvan leiriläisten ja isosten välillä suuremmalta, kuin miltä se todellisuudessa on tuntunut.”

Yövahti näkee kolttoiset

Oppituntien ja ohjatun toiminnan lomassa leirillä on ehditty myös vähän hassutella. Ainakin tällä leirillä pahaa-aavistamaton yövahti on ollut useammankin jäynän kohteena. Ruotsalaiselle tulee mieleen heti yksi muisto.

”Yhtenä iltana esitin nukkuva ja seurasin, kun pojat sitoivat narun juomapulloon ja laskivat sen varassa pullon alas ikkunasta alakerran ikkunan tasolle. Sillä he sitten koputtelivat ikkunaa alakerrassa partioivan yövahdin kiusaksi”, hän naurah-
taa.

Tuusniemeläinen **Nea Pitkänen**, 15 ja kaavilainen **Lasse Leppänenkään**, 14 pitävät leirin tunnelmasta.

”Täällä on ollut hauskaa sen jälkeen, kun sain arjesta kiinni. Leiri on myös vastannut aika hyvin ennako-odotuksiani.

PAULA Hagman-Puustinen

LASSE Leppänen ja Tiia Pitkänen

LALA Maukonen ja Minna Puustinen

Suurin yllätys oli se, että ajattelin leirin olevan uskontopainotteisempi, kuin mitä se on ollut”, Pitkänen sanoo.

Myös Leppänen on viihtynyt leirillä hyvin, vaikka ensimmäisenä iltana olisikin voinut lähteä kotiin.

”Leirissä on ollut parasta isosten järjestämä ohjelma, saunominen ja uiminen. On laulettu ja isokset ovat keksineet pelejä. Yhdeltätoista pitäisi viimeistään jo nukkua, mutta se ei ole ihan aina onnistunut, kun hyvät jutut ovat olleet kesken”, Leppänen naurattaa.

Uniaikaa valvomaan komennettu yövahti on myös näiden nuorten mielestä ensimmäisenä, kun puhe tulee leirin hauskimista muistoista.

”Pienikin kolahdus, niin heti se hyökkää ovesta. Kerran laitoimme roskapöntön oven eteen. Vahti käveli pönttöön ja säikähti”, nuoret nauravat jekulleen.

TEKSTI: MAIJU KORHONEN
KUVAT: MAIJU KORHONEN,
KUVAKOLLAASI: TUIJA HYTTINEN

Kuopiossa rippikoulun suosio vahvaa

Kuopion seurakunnissa järjestetään kesällä 2019 yhteensä 41 rippikoulua, joista leiri-
muotoisia on 35. Näiden lisäksi järjestetään kolme päiväkoulua. Iltarippikoulu pidet-
tiin jo aiemmin keväällä. Talvilomalla leirejä pidettiin kaksi.

Vuonna 2019 rippikouluun ilmoittautui 1002 nuorta. Valtakunnallisesti koko 15-vuoti-
aiden ikäluokasta vuonna 2018 rippikoulun kävi 77 % ja kirkkoon kuuluvista 91 %.
Kuopiossa vastaavat luvut olivat 80 % koko ikäluokasta, ja kirkkoon kuuluvista sen
kävi 92 %.

Jumalanpalvelusetiketin ABC

Miten täällä toimitaan? Jumalanpalvelus ei ole suoritus, jossa olennaista on toimia oikealla tavalla. Joskus kirkon kynnys kuitenkin kasvaa korkeaksi siksi, että tulija ei tiedä, miten tilaisuudessa käyttäytyään. Lue tästä messu-ummikon kootut kysymykset ja etsi niihin vastaukset.

TULIA HYTTINEN

Kuka saa osallistua jumalanpalvelukseen?

Jumalanpalvelus ei ole suljetun piiriin rituaali, vaan kaikille avoin tilaisuus. Sinne voi tulla kuka vain, katsomuksesta riippumatta.

Pitääkö tullessa tervehtiä jotakuta?

Nykyisin on usein käytäntönä, että pappi tai maallikko on kirkon ovella toivottamassa ihmisiä tervetulleeksi. Jos kättelijää ei näy, voi mennä suoraan penkkiin. Kättelijän ohi voi myös ihan vapaasti livahtaa, mikäli haluaa olla mieluummin omissa oloissaan.

Mitä kirkkoon puetaan päälle?

Yleensä ihmiset pukevat kirkkoon siistit perusvaatteet, vaikkapa farkut ja neuleen. Ketään ei kuitenkaan pidetä sopimattomasti pukeutuneena, jos poikkeaa kirkkoon vaikkapa kävelylenkiltä ulkoiluasussa.

Joskus juhlapukeutuminen aiheuttaa hassuja tilanteita; hyvin avonainen asu ehtoolliselle polvistuttaessa voi äkkiä nolottaa kantajaansa tai kiusaannuttaa muita.

Mihin penkkiin tavallinen kävijä voi mennä istumaan?

Luterilaisissa jumalanpalveluksissa paikan voi valita täysin vapaasti. Häissä on käytössä vanha perinne, jossa juhlavieraat asettuvat istumaan sille

puolelle käytävää, jota itselle läheisempi hääparin osapuoli kulkee alttarille.

Mistä tietää, miten tilaisuus etenee?

Kirkoissa on virsitaulu, jonka virsilistasta voi hahmottaa jumalanpalveluksen etenemistä. Joissakin kirkoissa tilaisuuden kulku heijastetaan seinälle. Erilaisen jumalanpalvelusten kaavat löytyvät myös virsikirjojen liiteosasta. Jos putoat kärryiltä, älä huoli – messussa on tärkeämpää siihen sisältyvä mystinen salaisuus kuin kaava, jonka mukaan tulee steppailla oikealla tavalla.

Olen huomannut, että seurakunta välillä vastaa laulaen papille. Mistä tietää, mitä papille vastataan?

Papin ja seurakunnan vuorolaulut ovat historiallinen muistuma muinaisesta synagogajumalanpalveluksesta ja kristittyjen yhteisistä kokoontumisista. Ne ovat säilyneet parituhatta vuotta samanlaisina, eikä niistä tarvitse hätäntyä. Jos tulee käytyä toisen tai kolmannen kerran kirkossa, huomaa, että tässä kohtaa näköjään on tapana laulaa näin ja voi lähteä mukaan. Vuorolaulujen sanat löytyvät virsikirjan liiteosan jumalanpalveluskaavoista. Joissakin kirkoissa ne heijastetaan seinälle.

Mistä tietää milloin pitää seisoa ja milloin istua?

Tässä kannattaa seurata useimpien toimintaa, ja tehdä vähän viiveellä

sama. Kohdat, joissa nousestaan seisomaan, ovat joka kerta samat. Niissä kunnioitus ja kiitollisuus Jumalan hyvyydestä ovat kaikkein korkeimmillaan. Se on vähän sama kuin syntymäpäiväjuhliissa: kun laulamme synttärisankarille, nousemme seisomaan.

Mistä tietää, kuuluuko jumalanpalvelukseen ehtoollinen vai ei?

Jumalanpalvelusta, jossa on ehtoollinen, sanotaan messuksi. Jumalanpalvelusta, jossa ei nautita ehtoollista, sanotaan sanajumalanpalvelukseksi. Nykyisin jumalanpalvelukset luterilaisissa kirkoissa ovat pääosin messuja.

Kuka voi käydä ehtoollisella?

Ehtoolliselle voi tulla kristitty, joka kokee kaipaavansa elämäänsä uutta voimaa, rohkeutta ja uskoa. Alttarikaitteen ääreen voi polvistua, vaikka ei tuntisi kirkasta uskonvarmuutta tai muuta uskonnollista tunnetta. Ihan sydän kylmänäkin voi tulla.

Jos tiedät, että oma kirkkokuntasi ei hyväksy luterilaista ehtoollista, voit tulla alttarikaitteen ääreen siunattavaksi. Tällöin voit asettaa oikean kätesi vasemmalle olkapäällesi merkiksi papille siitä, että haluat siunauksen, et ehtoollista.

Mitä ehtoollisesta tulee tietää voidakseen osallistua siihen?

Se, että ehtoollinen on ilon, kiitoksen, yhteyden ja anteeksiantamuksen ateria,

jossa kristityt uskovat Jeesuksen itse olevan läsnä. Ehtoollinen on mysteeri, jonka järki torjuu, mutta sydän voi ottaa vastaan.

Onko huono luterilainen, jos ei mene ehtoolliselle?

Ei ole. Kullakin on omat, yksityiset syynsä mennä tai olla menemättä ehtoolliselle. Ehtoolliselle voi tulla sitten kun sopivalta tuntuu – ei pakosta tai toisten takia.

Miten ehtoolliselle mennessä toimitaan?

Ehtoolliselle mennessä muodostuu monesti jono. Jonossa on usein joku huonojalkainen tai kiireinen, hänet voi päästää edelle, oma vuoro tulee kyllä aikanaan. Kun alttarikaitelta vapautuu paikka, siihen voi polvistua. Ennen polvistumista moni vähän kumartuu tai tekee ristinmerkin – ei osoittaakseen hurskauttaan tai fiksua, vaan pikemminkin osoittaakseen itselleen, että olen nyt Jumalan edessä.

Miten ehtoollisleipä otetaan vastaan?

Helpoin tapa ottaa vastaan ehtoollisleipä on asettaa kädet päällekkäin kämmenpuoli ylöspäin ikään kuin kupiksi, johon pappi asettaa leivän. Siitä leivän voi poimia toisella kädellä suuhun. Tällä tavalla leipä ei helposti putoa lattialle, ja samalla kädet muodostavat rukouksenomaisen

asennon. Tässäkin voi katsoa mallia muista.

Miten viini otetaan vastaan?

Viini jaetaan nykyisin yleensä pikareista. Pappi ojentaa viinipikarin vastaanottajalle. Jos pikarit loppuvat, pappi kastaa leivän viiniin ja antaa sen kuivastaa syrjästä kiinni pitäen vastaanottajalle. Tällöin leipä on helpointa ottaa vastaan etusormen ja peukalon väliin. Ehtoollista vastaanottaessa voi katsoa pappia silmiin tai olla katsomatta, ihan oman olotilan mukaan.

Onko paha moka, jos leipä putoaa tai pikariin jää viiniä?

Leipä on Kristuksen ruumis ja viini on Kristuksen veri. Tästä huolimatta ei tarvitse säikähtää, jos leipä vahingossa putoaa tai viiniä jää hieman pikariin. Sellaista sattuu. On papin tehtävä antaa uusi leipä ja seurakuntamestarin tehtävä huolehtia siitä, että ylijäänyt viini käsitellään asianmukaisesti.

Mitä jos en voi nauttia alkoholia tai gluteenia?

Jos tarvitset gluteenittoman leivän tai alkoholittoman viinin, voit jakajan tullessa kohdalle kysyä hiljaisella äänellä: ”Saisinko gluteenittoman, saisinko alkoholittoman?”.

Miten ehtoolliselta poistutaan?

Ehtoollisen jälkeen seisomaan noustessa on yleistä kumartaa kevyesti. Se on tapa kiittää ehtoollisen lahjasta. Moni tekee myös ristinmerkin eli koskettaa sormillaan otsaa, rintaa sekä vasenta ja oikeata olkaa. Se on rukous, jossa ihminen jättää itsensä kokonaan Jumalan varaan.

Kuuluuko jumalanpalveluksen jälkeisille kirkkokahveille osallistua?

Jos tarjolla on kirkkokahvit, niille voi osallistua tai olla osallistumatta. Voit mennä istumaan mihin pöytään vain. Kirkkokahvien ideana on edistää sosiaalista kanssakäymistä. Jo varhaisen kristittyjen kokoontumiseen kuului sanan ja sakramenttien lisäksi yhteinen ateria.

Täytyykö kirkosta poistuessa hyvästellä joku?

Jumalanpalveluksesta voi lähteä omalla tavallaan pois. Ketään ei tarvitse käydä erikseen hyvästelemässä. Joskus ovella saattaa olla pappi tai maallikko kätelemässä kirkosta poistuvia.

Nyt olet käynyt kirkossa – helppoa, eikö vain!

VIRPI HYVÄRINEN

*Jutun lähteinä on käytetty mm. teosta ”Palvelkaa Herraa iloiten – Jumalanpalveluksen opas” sekä yliopistonlehtori Heikki Salomaan ja kirkkoherra Petri Raskin haastatteluja.

Vehmersalmelle uudet kirkkotekstiilit

VEHMERSALMEN SEURAKUNTA valmistautuu seuraavaan juhlaan: kirkko täyttää sata vuotta 1.1.2020.

Näkyvimpänä merkinä kirkon vuosijuhlaan valmistautumisesta on mittava uusien kirkkotekstiilien suunnittelu ja valmistus. Sitä on suunniteltu työryhmällä, jossa **Owe Mäkinen** on teologisena asiantuntijana ja Virpi Jetsonen mieltii käytettävyyttä. **Pirjo Hyvärinen** on kudonnan ammattilaisena mukana ja **Annariitta Saarelainen** vastaavasti graafisen suunnittelijan osaamisella tiimissä. Projektia koordinoi **Riitta Junnila-Savolainen**.

Kirkkotekstiilit valmistetaan innokkaiden vehmersalmelaisien kutojien voimalla. Lainaksi on saatu neljät kangaspuut, jotka pystytettiin kirkon sivulavaan. Kyläläiset, kudonnan ahkerat harrastajat ja ammattilaiset, louskuttavat nyt vauhdilla uusia tekstiilejä talkootyönä kirkolla.

Sopiiko kudonta kirkkoon? Pohdintaa on jouduttu tekemään, mutta on päädytty siihen, että koska kysymyksessä ovat kirk-

LIISA SOININEN kutoo saarnastuolin kirjaliinaa.

koon tulevat tekstiilit, niitä on hyvä tehdä kirkon suojassa.

Intoa ja vauhtia riittää. Kaikissa kangaspuissa ei ole vielä loimia, koska värillisten tekstiilien laadun ja värien testaus on kesken. Valkoisen sarjan kutominen on jo

pitkällä. Kohta pääsevät kirjontaan paneutuneet toteuttamaan suunnitelmia ja luomaan kirjailemalla kirkollista sanomaa symbolien avulla kudottuihin kankaisiin.

RIITTA JUNNILA-SAVOLAINEN

Ovet kiinni, vieraat ulos

AMERIKA AMERIKKALAISILLE! Ranska ranskalaisille! Italia italialaisille! Englanti englantilaisille! Yhdysvaltojen presidentti **Donald Trump** ei ole näinä aikoina ainoana rakennuttamassa muureja maansa ympärille pahaa maailmaa vastaan, vaan innokkaita muurareita näyttää löytävän kohta liki kaikista läntisistä demokratioista, joihin Suomikin kuuluu.

Vanhan sananlaskun mukaan ”hyvä antaa vähästään, paha ei paljostakaan”. Jos menneisyydestä ei muutoin piitata, tuokivanha näkemys ihmislunonosta vielä hyväksytään – ja mikä surullisinta – ilman oman tunnontuskia, häpeämättä. Mitä rikkaampi ja mahtavampi joku kansakunta kokee olevansa, sitä tiukemmin se haluaa tänään varjella, ettei muruakaan putoa sen yltäkylläisyyttä notkuvilta ruokapöydiltä lattialle ulkopuolisten, viheliäisten maan matosten ravinoksi.

Tämä päivä ei ole ainoa, jolloin monet näkevät, että ajan henki on ajamassa taas ihmiskuntaa tuhon tielle. Niin ensimmäisen kuin toisen maailmansodan edelläkin historiansa lukeneet varoittivat, että kansalliskiihkon nostattamisella valtiot ajetaan väistämättä sotaan toisiaan vastaan.

Euroopan unionin piti olla alun perin nimenomaan rauhanprojekti, joka sitoo maanosan keskeiset valtiot taloudellisesti niin tiukasti yhteen, ettei niillä ole enää varaa käydä tuhoamaan sitä, mitä yhdessä on saatu aikaan.

Nyt tuo kuusi vuosikymmentä sitten toteutunut unelma yhteisestä EU:sta on häipynyt kuin

tuhka tuuleen, nopeimmin unionin keskusvaltioissa Ranskassa, Italiassa, Saksassa ja unioniin jälkijunassa liittyneessä Englannissa.

Rajat kiinni, vieraat pois notkumasta pois meidän pihallamme! Hyvältähän tämä kuulostaa monen korvaan ja etenkin, jos sulkee silmänsä ja korvansa siltä tiedolta, miten Euroopan tai Pohjois- ja Etelä-Amerikan valtiot ovat aikojen saatossa muotoutuneet.

Eurooppalaiset ja amerikkalaiset rajojen sulkijat unohtavat tietoisesti, että heidän omat maansa ja kansansa ovat syntyneet nimenomaan rajoja kaatamalla. Niin Italian, Ranskan kuin Englanninkin juuret ovat siinä 1 500 vuotta sitten tapahtuneessa kansainvaelluksessa, joka teki lopun tuhatvuotisesta Länsi-Rooman valtiosta.

Ero tähän päivään on vain siinä, että tuolloin muuttopaine tuli pohjoisesta, nyt etelästä. Jyrkintä kansallista linjaa vetävä Pohjois-Italia, Lombardia, sai uutta elinvoimaa Alppien takaisista langobardeista, Balkanin maat Skandinavian gooteista, Espanja Saksan vandaaleista, Ranska germaanisista frankeista, Englanti kanaalin takaa tulleista angleista ja sakseista.

Toinen ero on siinä, että 400- ja 500-lukujen muuttajat eivät kyselleet viranomaisilta lupia, vaan ottivat väkivalloin maat haltuunsa ja tuhosivat kaiken vanhan ja arvokkaan, mitä heidän tielleen osui. Nyt Euroopan tai Pohjois-Amerikan ulkoraajoilla viisumia odottavat eivät ole tulossa hävittämään, vaan

etsimään työtä, rauhaa, leipää ja oikeutta ihmismäiseen elämään.

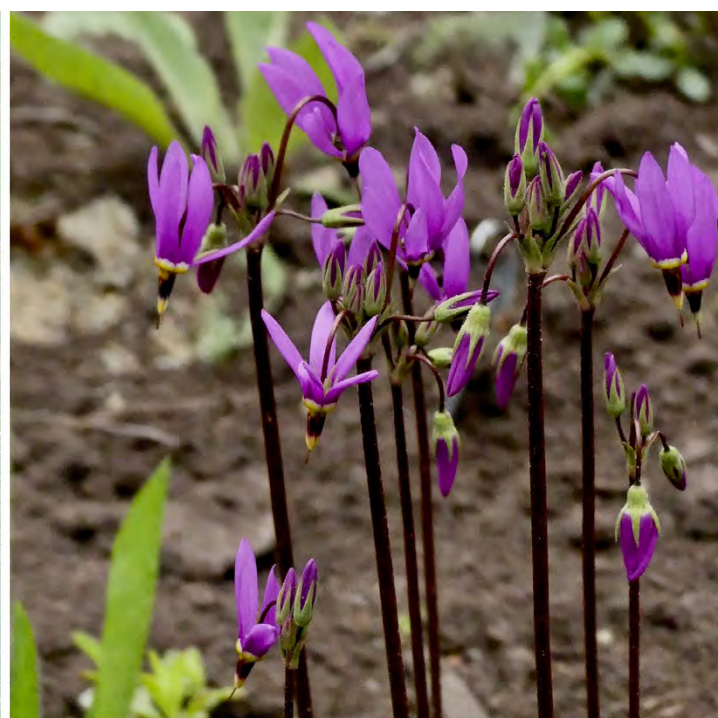
Mielenkiintoista olisi tietää, mieltivätkö Englannin brexit-poliitikot tai Yhdysvaltain presidentti koskaan menneitä aikoja ja niiden opetuksia. Juohutuoko Valkoisen talon valkoisia valheita levittävä herra ajattelemaan koskaan, millainen Pohjois-Amerikka olisi tänään, jos se olisi estänyt 1800-luvulla miljoonien ja taas miljoonien eurooppalaisten tulon ”kultaa vuolemaan”, johon myös 300 000 suomalaista tai miljoona ruotsalaista tuolloin osallistui.

Ja kysyivätkö nuo Pohjois-Amerikan vaurauden luoneet siirtolaiset muuttolupaa mantereen alkuperäisiltä asukkailta intiaaneilta? Eivät sen sen enempää kuin me savolaiset saamelaisilta maakuntaa neljä, viisi vuosisataa sitten asutettaessa.

SEPPO KONONEN

Pastorin PUUTARHA

Tule kierrokselle kuvitteelliseen raamatulliseen puutarhaan.

ANTERO LIIMATAINEN

TUNNETKO KASVIT? Vasemmalla ylhäällä maariankämme, oikealla ylhäällä jumaltenkukka, vasemmalla alhaalla ruttojuuri ja oikealla alhaalla pastorinpensas.

Useat kasvit ovat saaneet raamatulliset nimet aikojen kuluessa. Niissä on nähty kristillisiä symboleja, kuten esimerkiksi kärsimyskukassa.

Siksimä esittelen teille kirkonmiehen kuvitteellisen, raamattuaiheisen ”Pastorin Puutarhan”. Näin tarina alkaa:

Pastori nauttii aamukahvinsa pöydässä, joka on pienellä patiolla paratiisioinenpuun alla.

Joskus nälän kurniessa, saat-
taa lisäkkeenä olla pappilan hätävara... Pation vierellä kasvaa muutamia saaroninliljoja, maariankämmeä ja mooseksenpalavaapensasta, jota on sekä valkoisena, että punaisena.

Johanneksenleipäpuun alla on pietaryrttiä, piispanhattua, profeetan-kukkaa, munkinhuppua, seppelvarpua ja jaakopinliljaa.

Laulujen laulua edustaa upea palava-rakkaus.

Kuolleenkoura ja kalmojuuri

Kevään koittaessa sulavasta maasta työntyvät ensimmäisten kasvien joukossa kuolleenkourat sekä kalmojuuret.

Ruttojuurikin muistuttaa nimellään kamalasta ajanjaksosta Raamatussa. Viimeisinä, mutta aina yhtä varmasti kasvunsa aloittavat pirunkepit ja pirun-nyrkkit.

Kasveja löytyy lähialueiltakin, koska ahkerat kaarneet kantavat lennelles-sään siemeniä sinne tänne.

Papinkaura ja juudaksenpuu

Viljelykasvina on etupäässä papinkau-
raa, toki myös viiniköynnöstä ja viini-

marjaakin löytyy. Isoja puitakin on, juudaksenpuita ja jumaltenpuita. Ilman muuta myös öljypuita löytyy puutarhasta.

Maarianohdaketta ja orjantappuraa on haitaksi asti. Köynnöstäviä kasveja ovat kärsimyskukat.

Upeimpia puutarhan kasveja ovat enkelintrumpetit, jotka kasvavat melko korkeiksi, korkeammiksi kuin esimerkiksi taivasalpi tai maarian-verijuuret.

Matalimpia kasveja ovat ristikit, aasinkorvat ja paavalinkukat.

Aaroninparrat ovat riippuvia, tosin-
kuin aaroninmiekat, jotka kasvavat perinteisesti. Liljakasveja edustavat mm paratiisililjat.

Paastopensas edustaa pensaita ja heinäkasvesta löytyy jobinkyynelheiniä, papyrysta ja maarianheinää.

Jumaltenkukka ja jerikonruusu

Kaukaisilta mailta tuotuja kasveja ovat lähetyssaarnaajankukat, jotka kasvavat sovussa jumaltenkukkien ja apostolinmiekkojen kanssa. Juudaksenhopearahaakin löytyy ja hieman kalkkisemmalla kasvupaikalla ovat orkideat Adam ja Eva.

Jerikonruusu ei vettä kaipaa ja haluaakin kasvaa yksittäiskasvina. Muistan äitini tilanneen kyseistä kukkaa 50-luvulla Hollannista P. Bakkerilta. Vielä jerikonruusuakin pidempi-ikäisiä ovat iäisyydenkukat.

Kaikki nämä kasvit liittyvät jollakin tavoin isoon kirjaan, paitsi tuo pappilan hätävara. Se löytyy kirjasta ”Maija keittää”.

ANTERO LIIMATAINEN

KIRKOLLISET

TUOMIOKIRKKO

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Janne Toivo Antero Sutinen ja Heidi Marianne Lampinen

KUOLLEET

Aune Tuulikki Luukkonen 92, Aili Maria Ruuskanen 91, Jaakko Johannes Sinkkonen 74, Anja Sinikka Haring 77, Ritva Anneli Korhonen 83, Mirja Leena Simoinen 73, Pertti Olavi Heikkinen 51, Martti Juhani Ruohonen 80, Anja Mirjam Virtaranta 78, Arvo Veikko Penttinen 83, Pertti Halonen 88, Vesa Jaakko Vehviläinen 86

ALAVA

KASTETUT

Patrik Niki Kristian Lappalainen, Fanni Eeva Sofia Aarnio, Malla Irene Väänänen, Selma Kirsti Emilia Laine

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Marko Juhani Kolehmainen ja Marjo Johanna Marin, Jarkko Matti Pirinen ja Titta Mari Elina Heiskanen

KUOLLEET

Eila Anneli Poutiainen 77, Eero Kallio 93, Toini Tellervo Savolainen 89, Heikki Tapani Mikkonen 63, Veikko Kalevi Ollikainen 59, Mikko-Matti Uolevi Uimonen 36, Unto Johannes Hirvonen 86

JÄRVI-KUOPIO

KASTETUT

Lilli Elina Amanda Voutilainen, Nilsia; Oona Jasmin Parviainen, Kaavi: Juho Vilho Antero Pentikäinen, Muuruvesi; Hilda Kerttu Matilda Korhonen, Vehmersalmi; Neelia Elina Beata Lappalainen, Nilsia; Lauri Antti Korhonen, Nilsia; Aada Emilia Puustinen, Muuruvesi; Milla Lyyli Eveliina Käppi, Säyneinen; Vieno Ellen Jauhiainen, Muuruvesi.

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Topi Joona Markus Voutilainen ja Miia Sarianne Remes, Nilsia.

KUOLLEET

Risto Tapani Tirkkonen 72, Nilsia; Kerttu Pauliina Pelkonen 87, Tuusniemi; Martti Olavi Kasanen 80, Tuusniemi; Anna Liisa Heikkinen 92, Juankoski; Raimo Olavi Hämäläinen 85, Juankoski; Eino Jalmar Sakari Laakkonen 71, Nilsia; Eelis Johannes Kaskivuori 67, Juankoski; Ellen Rakel Ahonen 92, Riistavesi; Mauri Juhani Miettinen 67, Riistavesi; Elli Sirkka Taskinen 82, Nilsia; Hilka Marjatta Happonen 94, Tuusniemi; Anna-Liisa Parviainen 82, Nilsia; Pentti Sakari Kuosmanen 95, Nilsia; Osmo Antero Pitkänen 71, Kaavi; Toivo Johannes Kankkunen 97, Riistavesi; Paavo Aulis Kainulainen 87, Juankoski; Raili Annikki Väyrynen 73, Kaavi; Aino Irene Koponen 86, Riistavesi.

KALLAVESI

KASTETUT

Leevi Pekka Juhani Kuutti, Samu Oliver Voutilainen, Demilade Leona Adeola, Daniel Miro Matias Kuusela, Enna Linnea Nissinen, Enni Julia Jäntti, Tomas Julius Martikainen, Casmir Aaron Reittu, Aurora Kira Sofia Mykkänen, Viivi Aava-Tuulie Nissinen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Jukka Miika Sakari Hartikainen ja Veera Maria Koljonen, Riku Antero Leskinen ja Eija Maarit Puurunen

KUOLLEET

Lasse Antero Harju 68, Elma Annikki Räsänen 80, Hannu Johannes Korhonen 65, Heikki Vilho Jalkanen 82, Raili Marjatta Bolodin 90

MÄNNISTÖ

KASTETUT

Kasper Juhani Elias Komulainen

KUOLLEET

Lea Margit Niskanen 85, Leila Annikki Rissanen 81, Mirja Kaarina Miettinen 83, Martti Juhani Savolainen 70, Alli Irene Hyvärinen 94, Kari Antero Mäkelä 59, Sirkka Liisa Taskinen 91, Yrjö Sakari Miettinen 71, Pirjo Helena Pöyhönen 72, Väinö Aarre Luukkonen 71, Viljo Kalevi Vinska 76

PUIJO

KASTETUT

Noel Lucas Mudoh, Aapo Juhani Heikkinen, Eino Aleks Hoffren, Lilli Amelie Laurinkari, Mamoon Adam Riglah, Saimi Ilona Ronkainen, Aapo Johannes Koskela

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Timo Armas Eerikki Korhonen ja Heidi Johanna Tissari, Arto Pekka Tarvainen ja Katja Annika Ihalainen

KUOLLEET

Elsa Laakkonen 92, Veijo Kalevi Koponen 65, Maire Eskelinen 87, Laura Eveliina Komulainen 29

SIILINJÄRVI

KASTETUT

Sara Ayse Amanda Kirmizi, Akseli Toivo Aukusti Issukka, Vanamo Elisabet Venäläinen, Saku Tapio Suihkonen, Liisa Amanda Juntunen, Leo Markus Wihinen, Viljami Ukko Keinänen, Saimi Pelagia Kaabi

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Maria Anniina Lind ja Joonas Jesse Tapio Ruotsalainen

KUOLLEET

Merja Kyllikki Karttunen 74, Hannu Mikko Taskinen 78, Kaarlo Eerik Tuomainen 91, Arvo Eelis Tiilikainen 81, Tapio Johannes Väänänen 82, Heikki Juhani Sonninen 70, Esko Sakari Laitinen 86, Marja Leena Kulju 76

101 SYYTÄ KUULUA KIRKKOON

Twaarna

AURINGONNOUSUN VÄREISSÄ, sadepisaroiden ropinassa, perhosen lennossa, linnun laulussa, vastasyntyneen katseessa – me kohtaamme sinut, salattu Jumala.

Ja pienen hetken me ymmärrämme, hengitämme samaan tahtiin maailman kanssa – olemme yhtä.

MARI MATTSSON@MARIMATTSSON · 16. KESÄK.

SANALLISTA

3. sunnuntai helluntaista

Niin hän sanoi hänelle: "Eräs mies laittoi suuret illalliset ja kutsui monta. Ja illallisajan tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.' Mutta he rupesivat kaikki järjestään estelemään."

Luuk. 14:16-18

Tuoksuva kutsu

SAIN HILJATTAIN kutsun, joka tuoksui. Kutsun sisältä löytyi tervattu narunsäie, jonka tuoksu toi jo avatessa mieleen monia muistoja veden ääreltä.

Vehmersalmen kirkosta tulee vesitiekirkko ja sitä juhli-taan kesäkuun viimeisenä pyhänä, jolloin kirkon kuoriosan kattoon nostetaan kirkkovenen pienoismalli. Se on talkoilla ja rakkaudella rakennettu, tervalta tuoksuva veiston taidon- näyte.

Tuoksuva kutsu oli tehokas. Se synnytti välittömästi ajatuksen, että tuohon juhlaan haluaisin päästä. Toivotan onnea vehmersalmelaisille ja Järvi-Kuopion seurakunnalle Suomen ensimmäisestä vesitiekirkkosta ja Jumalan siuna-usta jokaiselle vesitiekirkkoon poikkeavalle veneilijälle tai teitä pitkin liikkuvalla. Juhlaan en pääse, mutta aion poike- ta lomallani kirkossa minäkin.

Uskon kielessä puhutaan Kristuksen tuoksusta kristi- tyn ja seurakunnan tuntomerkinä. Apostoli **Paavalikin** viit- taa kirjeissään Kristuksen suloiseen tuoksuun, jota kristitty kantaa mukanaan ja levittää ympärilleen. Kristuksen tuoksu kutsuu Jumalan valtakunnan osallisuuteen.

Kristuksen tuoksu ei aiheuta hengenahdistusta vaan vapautta. Se on Kristuksen lahjoittamaa rakkautta ja armoa, rauhaa ja iloa, oikeudenmukaisuutta ja toisista välittämistä. Kristuksen tuoksu ympäröi elämäntapaa, jossa toinen ihmi- nen nähdään arvokkaana ja jossa toisten tarpeet asetetaan oman edun edelle.

JAANA MARJANEN
Puijon seurakunnan kirkkoherra, lääninrovasti

Kirkko kesämökillä

Virtuaalikirkossa voit katsoa verkon kautta jumalanpalvelusta Kuopion tuomiokirkosta joka sunnuntai klo 10, olitpa kotona tai lomanvietossa. Lähetykset tallennetaan, ja niitä voi katsoa myös myöhemmin.

www.virtuaalikirkko.fi

KIVI PAJA

Kiven Kauneutta Kunnioittaen

- Lisänimen kaiverrustyöt
- Hautakivet ja entisöintityöt
- Pronssituotteet, Kivilyhdyt
- Paikallista palvelua

Kivipaja Sari Kämäräinen
Jääskelänkatu 1, Kuopio
myynti@kivipajasarik.fi
www.kivipajasarik.fi
puh. 050 575 0004

HAUTAKIVET LISÄKAIVERUKSET

sekä kaikki kivialan palvelut

KIVILÄHDE
KAAVIN KIVI
Kirjekuorentie 6, Kaavi
p. 017 6880100, myynti@kaavinkivi.fi
Avoimma ma-pe 8-17
www.kaavinkivi.fi

Tietokoneapu

puhelimet & tabletit
Kotitalous-
vähennys

www.orden.fi
040 5844 045

Mainosmyynti Eine Kotamaa

050 315 5849

eine.kotamaa@slpmedia.fi

Seuraava julkaisupäivä 28.8.,
varaukset 12.8. mennessä.

Lounaskahvila ja pitopalvelu keskellä Siilinjärveä

SiilinSapuska.com
Kasurilantie 13 Siilinjärvi

017 - 266 2303

Muistotilaisuudet

Vanhusten ateriapalvelut

Linjurin Kukka

Puijonkatu 45, p. 046 921 4720,
JOKA PÄIVÄ 8-18
verkkokauppa avoinna 24/7
linjurinkukka.com
info@linjurinkukka.fi

• Matot • Vuodevaatteet • ym.

PYYKKISATAMA

Itkonniemenkatu 27, 70500 Kuopio
Puh. (017) 263 3128
pyykkisatama.fi

Sinulle surun aikana

Kuolema ja suru ovat tulleet lähellesi.

On kuljettava läpi pimeän, jotta voi nähdä valon.

Jos tahdot jakaa kysymyksiäsi, ajatuksiasi,

ehkä itkuasikin toisten kanssa,

olet tervetullut sururyhmään.

Sururyhmä työikäisille ja ikääntyville

tiistaisin 20.8., 27.8., 3.9., 17.9., 1.10., 22.10. ja 5.11. klo 17.30-19.00

Alavan seurakuntakoti, neuvottelutila, Keihäskatu 5 B

Ohjaajat pastori Hanna Vasiljev ja pastori Juha Välimäki

Ilmoittautumiset pe 9.8.2019 mennessä

www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

tai Alavan seurakunnan toimisto klo 9-15 puh. 040 4848 286

Lisätietoja: Hanna Vasiljev 040 4848 316, Juha Välimäki 040 4848 317

Sururyhmä itsemurhan tehneiden omaisille

torstaisin 10.10.-28.11. klo 17.00-18.30

Keskuseurakuntatalo, Suokatu 22, B-porras, 4. kerros sohva huone

Ohjaajat pastori Johanna Porkola ja diakoniatyöntekijä Martti Olsen

Ilmoittautumiset ke 4.9. mennessä

www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

tai Johanna Porkola 040 4848 365, Martti Olsen 040 4848 371

Sururyhmä lapsille

keskiviikkoisin 11.3., 18.3., 25.3., 1.4., 8.4. ja 15.4.2020

Poukaman leirikeskus, Poukamantie 105

Ohjaajat diakoniatyöntekijät Maarit Kirkinen ja Riitta Murtorinne

Ilmoittautumiset www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

tai Riitta Murtorinne 040 4848 437, Maarit Kirkinen 040 4848 369

Riistaveden sururyhmä

maanantaisin 23.9., 30.9., 14.10., 28.10. klo 13.00-14.30

Riistaveden seurakuntatalo, takka huone

Ohjaajat diakoni Leena Vartiainen ja aluepappi Matias Koponen

Ilmoittautumiset ke 11.9. mennessä

www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

tai Leena Vartiainen 040 4888 608, Matias Koponen 040 4888 625

Juankosken/Säyneisen sururyhmä

tiistaina 1.10. klo 17 Juankosken entisen kaupungintalon kokoushuone.

Jatkosta sovitaan 1. kerralla.

Ohjaajat diakoni Leila Asikainen ja Juankosken tai Säyneisen aluepappi

Ilmoittautumiset 25.9. mennessä

www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

tai Leila Asikainen 040 4888 620

Karttulan sururyhmä

perjantaisin 20.9.-15.11. klo 10.00-11.30 Tervon kirkkoherranviraston

takka huone, Pappilantie 3, Tervo

Ohjaajat: diakoniatyöntekijät Salme Selamo ja Tuula Makkonen

Ilmoittautumiset to 5.9. mennessä

www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

tai Tuula Makkonen 040 484 8539, Salme Selamo 044 387 2457

Maaningan sururyhmä

keskiviikkoisin 6.11., 13.11., 20.11., 27.11., 4.12. ja 8.1.2020 klo 14.30-16.00

Maaninkatalo Vorlos

Ohjaajat: pastori Raija Jokela ja diakoniatyöntekijä Hanna Rasa

Ilmoittautumiset la 2.11. mennessä

www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

tai Hanna Rasa 040 4848 372

www.kuopionseurakunnat.fi

KUOPION EV.LUT.
SEURAKUNNAT

LAURA PASTILA (vas.), Hannu Hyvärinen ja Olli Vuorinen (oik.), lukeva. Mukana Markku Heikkonen ja Katja Heinonen.

LEHTI luetaan ääneen

Tiesitkö, että voit kuunnella *Kirkko ja koti* -lehden?

Seurakunnan Ääni on näkövammaisille tarkoitettu äänilehti. Sieltä voit kuunnella *Kirkko ja koti* -lehden haastatteluja ja artikkeleita.

Vapaaehtoiset lukevat kuukauden välein *Kirkko ja koti* -lehdestä parhaat palat, ja kuunneltavaa kertyy yhteen äänilehteen noin tunnin verran. Ennen vanhaan lehti äänitettiin kaseteille, nykyään cd-levylle mp3-muodossa.

Vuonna 1981 äänitettiin ensimmäinen *Seurakunnan ääni* Tuomiorovastikunnan aloittamana. Kallaveden seurakuntamestari **Markku Heikkonen** on ollut porukassa mukana lähes yhtä kauan, vuodesta 1985. Heikkonen muistelee, että 30 vuodessa eri

lukijoita on ollut yhteensä yli 20.

”Joku aina rekrytoi uusia, ja niin lukijat vaihtuvat, kun osa jää pois.”

Luettavat tekstit valitaan kiinnostavuuden ja lukijan omankin mieltymyksen mukaan.

Äänilehti nauhoitetaan Pohjois-Savon Näkövammaiset ry:n tiloissa Kuopiossa. Yhdistyksessä luetaan vapaaehtoisesti *Seurakunnan ääntä*, *Koillis-Savoa*, *Epilepsia-lehteä* ja *Valo-kiilaa*.

Jos haluat tilata *Seurakunnan äänen* tai olet kiinnostunut muista äänilehdistä tai niiden lukemisesta, voit olla yhteydessä äänilehti- ja apuvälinevastaava Katja Heinoseen puh. 044 061 3161.

HANNA VALKONEN

Siilinjärvi uudisti verkkosivut

Siilinjarvenseurakunta.fi toimii nyt kirkon yhteisellä alustalla. Verkkosivuilla kerrotaan monipuolisesti seurakunnan toiminnasta ja palvelee seurakuntalaisia arjen ja juhlien kysymyksissä. Verkossa voi jättää yhteydenottopyyntöjä, ilmoittautua ryhmiin ja tutustua seurakunnan tiloihin sekä saada hengellistä sisältöä elämäänsä. Uusilla verkkosivuilla kerrotaan myös hallinnosta ja taloudesta.

Sivuston sisältörakenne voi olla jo monelle käyttäjälle tuttu muiden luterilaisen seurakuntien sivuilta, sillä sivut on toteutettu Suomen ev.lut. kirkon yhteisellä Lukkari-julkaisujärjestelmällä. Sitä käyttää tällä hetkellä yli 240 seurakuntaa Suomessa – nyt myös Siilinjärvi. Kuopiossa Lukkari on ollut käytössä reilut kolme vuotta.

Eri-ikäisten seurakuntalaisten toimintaan voi tutustua **Tule mukaan** -sivuilta, joilta pääsee myös ilmoittautumaan verkossa esimerkiksi leireille, kerhoihin ja rippikouluun. Menovinkit löydät **Tapahtumista**. Tilaisuuksia voi hakea ajankohdan, tapahtumaluokan tai sanahaun mukaan. Ristiäisiä, häitä, hautajaisia ja kirkollisia juhlia järjestävä saa **Perhejuhl**-sivuilta selkeät ohjeet juhlan järjestämiseen ja asiointiin.

Seurakunnan työntekijöiden yhteystiedot ovat yksi verkkosivujen haetuimmista tiedoista, sivuilta löytyvät myös luottamushenkilöstön yhteystiedot saa näiltä sivuilta. **Info ja asiointi** -sivuilta löytyvät virkatodistuksen tilaaminen ja muut kirkkoherranviraston palvelut, tilavuokrausasiat sekä kirkkovaltuuston ja -neuvoston pöytäkirjat, talouden asiakirjat ja tiedotteet.

Seurakunnan diakonia on esitelty **Apua ja tukea** -sivuilta, ja voit ottaa yhteyttä **Pyydä apua** -lomakkeella. Palautetta ja rukouspyyntöjä voi jättää verkkosivuilta.

Tiloihin tutustumista helpottavat monipuoliset esittelyt, valokuvat ja hinnastot sekä kartalinkit. Hautausmaiden tiedot, hautapaikka- ja haudanoitoihinastot löytyvät kätevästi verkkosivuilta.

Osallistu-sivuille on koottu erilaisia vaikuttamisen mahdollisuuksia. **Tutki uskoa** -sivulta pääsee tutustumaan luterilaiseen uskoon.

Kirkon yhteinen julkaisualusta mahdollistaa yhteisten sisältöjen käytön seurakuntien kesken. Sivujen käyttö onnistuu erilaisilla laitteilla.

Siilinjärven seurakunnan edellinen suuri verkkosivu-uudistus toteutettiin vuonna 2012.

KIRJALLISTA

Jari Jolkkonen: Ikävä vanhoja ateisteja ja muita kirjoituksia. Kirjapaja. 2019. 142 s.

Johanssonista Jolkkoseen

Kuopion hiippakunnan piispa **Jari Jolkkonen** on koonnut kirjaksi 28 tekstiä – osa aiemmin *Savon Sanomissa* ilmestyneitä. Mukaan mahtuu monenlaista. Jolkkonen pohdiskelee suomalaisessa elämänmenossa ongelmaksi nousseita kysymyksiä: ruudut, jotka erottavat perheenjäsenet ja koti, joka eristää vanhuksen yksinäisyyteen.

Jokakeväiseen väittelyyn Suvivirren ja monikulttuurisuuden suhteesta hän myös esittää kantansa, samoin avioliiton merkityksestä. Niin ikään hän puolustaa pyhäpäiviä ihmisen oikeutena lepoon, virkistykseen ja seurusteluun, elinkeinoelämää heikentäviä arkipyhiäkin, ja muis-

tuttaa, että kirkon diakoniatyö saavuttaa nekin, joita muu apu ei tavoita. Silti hän ei moralisoi, vaan haastaa lukijan itsensä ajattelemaan.

Piispallinen suhtautuminen ateisteihin näyttää aikojen saatossa muuttuneen. Siinä missä Jolkkonen ikävöi **Nietzscheä** ja kumppaneita, tuomitsi taannoisen edeltäjä **Johansson** ateistina jopa **Minna Canthin**, oikeastaan ihan hartaan kristityn.

TERHI LAITINEN

BONGAA KIRKKO

Tunnistatko, mistä kirkosta Kuopion ja Siilinjärven seurakuntien alueelta löytyy tämä yksityiskohta? Osallistu keskusteluun Kuopion ja Siilinjärven seurakuntien facebook-sivuilla. www.facebook.com/kuopionseurakunnat www.facebook.com/siilinjarvenseurakunta

Vehmersalmelle vesitiekirkko

Vehmersalmen kirkosta tulee Suomen ensimmäinen vesitiekirkko.

Perinteinen kesäpahtuma Vehmersalmi-päivät saa tänä vuonna uutta väriä, kun Vehmersalmen kirkko vihittäisiin 30.6.2019 Suomen ensimmäiseksi vesitiekirkoksi. Kirkon vihkiminen juhlistaa Kuopion pursiseuran 130-vuotisjuhlavuotta ja Vehmersalmen kirkon tulevaa sadan vuoden ikää.

Vesitiekirkko on ollut Vehmersalmen alueeseurakunnan, Kuopion pursiseuran ja Vehmersalmen Lions Club ry:n yhteishanke, johon paikalliset asukkaat ovat osallistuneet aktiivisesti. Se muistuttaa myös, miten Suomi on asutettu vesireittejä pitkin.

Kirkon symbolinen vihkiminen tapahtuu kirkkoveneen pienoismallin kautta. Ajatus kirkkoveneestä noudattaa kirkkolaivojen perinnettä, johon haluttiin antaa sisäveisiin ja paikalliseen historiaan liittyviä vivahteita. Yksityiskohtainen kopio 13-metrisestä kirkkoveneestä poikkeaa rannikoiden laivoista.

Juhlat alkavat klo 11.30. satamasta, jossa paljastetaan vesitiekirkon juhlaylty. Siitä siirrytään kulkueena Vehmersalmen kirkkoon juhla jumalanpalvelukseen, jossa kirkko siunataan vesitiekirkoksi.

Votiivilaiva kattoon

Jumalanpalveluksessa kirkkoveneen pienoismalli noste-

VEHMERSALMEN vesitiekirkon votiivilaivan on rakentanut Jorma Konttinen.

taan votiivilaivaksi kattoon tuomaan alueen vesireiteille turvaa ja suojelusta sekä muistuttamaan kirkkokansaa, vesitiekirkkovierailijoita ja muita kulkijoita historiallisesta hetkestä. Tapa on vanha: tuttu Euroopan rannikkoalueilta.

Veneen nostamisella kattoon muistetaan myös Kallaveden kirkkoveneturmassa hukkuneita: vuonna 1850 hukkui 28 ihmistä. Enonlahdessa kaatui Louhi-laiva, jonka uhreja myös muistetaan. Toisaalta korostetaan vesiteiden merkitystä hyvinvoinnille ja yhteiskunnan kehitykselle.

”Vehmersalmen kirkon vihkimisen jälkeen vesitiekirkkoidea on avoin kaikil-

le, jotka katsovat kirkkonsa sellaiseksi sopivan. Hankkeeseen ryhtyneiden tahojen varsinainen tarkoitus on edellä mainittujen merkkipäivien kunnioittamisen lisäksi tulevaisuudessa lisätä vesitiekirkkojen määrää sekä järvi- että merialueilla”, kertovat **Jorma Päivinen** Kuopion Pursiseurasta ja Vehmersalmen Lions Clubilta ja seurakuntapastori **Uwe Mäkinen**.

Vehmersalmi nousi pilotti-kohteeksi järjestötoimijoiden ja seurakunnan yhteistyössä, äärimmäisen hyvässä hengessä ja asukkaiden aktiivisuuden ansiosta.

Jumalanpalveluksen jälkeen kirkonmällä järjestetään kaikille ruokailu.

LUOTTAMUSHENKILÖ

Lämpöeroja, ristiriitoja, aikuisuutta

SUOMEN KESÄN kaunein ja hehkein aika on juuri nyt kokemusmaailmamme keskiössä – tosin käsivarressa on tätä 11.6. kirjoittaessani nuoskakeli ja etelän ja pohjoisen välillä lämpöero on parikymmentä astetta suuntaansa. Odotuksemme ovat suurimmillaan, toisaalta myös mahdollisuus kokea toiveitten ja todellisuuden ristiriidan tosiolemus.

Jään usein pohtimaan sitä, mistä kertoo se, että juuri kesän alkaessa joudun vuodesta toiseen pohtimaan sitä, miksi vapaa-ajan lisääntyessä monen mahdollisuudet lomailuun ja lepoon tuntuvat supistuvan. Elämme väitetysti maailman onnellisimmas- sa maassa – miksei hyvinvointimme näy? Mihin aito ilo ja kiitollisuus ovat monesti kadonneet? Näinhän ei asian pitäisi olla. Miksi kirkon kuva on edelleenkin tummin väreihin pensselöity?

Kirkon toiminnan kuva on kuitenkin viime vuosina, huolimatta toimintaedellytysten vähittäisestä hiipumisesta, tehostetun suunnittelun ja yhteisvastuullisuuden kasvun myötä merkittävästi kirkastunut ja moninaistunut. Toki kirkon kokonaiskuva on toisaalta jossain määrin samalla himmentynyt ja kristillisen uskon ydin- sanoma sirpaloitunut vastakohtaisuuksien kärkevöityessä.

Arvostan sitä, että seurakunta aktiivisesti pyrkii suunnitelmallisesti ja harkiten lisäämään jäsentensä tietämystä oman seurakunnan toiminnan tarjonnasta. Tätä tavoitettahan tämäkin seurakuntiemme yhteinen lehti haluaa edistää. Perhemallien eriytyminen otetaan huomioon, lasten ja perheiden kovinkaan erilaiset odotukset halutaan ottaa todesta.

Yhtä asiaa silti edelleenkin kaipaamme – maallikkojen ja luottamushenkilöiden aikuistumisen aikaa. Holhouksen aika on päättynyt. Olkaamme lopultakin täysi-ikäisiä.

JUHANI LAURINKARI
Puijon seurakunnan
luottamushenkilö

ERKKI RÄSÄNEN palasi vuonna 2005 takaisin lapsuutensa maisemiin Kaavin Maarianvaaraan. ”Enää minua ei saisi kirveelläkään muuttamaan muualle.”

TUJAA HYTTINEN

KÄÄNNEKOHTIA

Erkki Räsänen elämässä on ollut isoja käännteitä. Hän uskoo, että kaikki tapahtuu niin kuin Luoja on suunnitellut.

Yön kulkija -tangon sävelet purkautuvat ilmoille Seinäjoen Tangomarkkinoiden heinäkuussa illassa. Eletään vuotta 2001 ja kaavilainen **Erkki Räsänen** on tavoittelemassa yhtä unelmaansa, tangokuninkaan kruunua.

Unelma käy kuin käykin toteen ja Räsänen edellisvuoden hopeasija kirkastuu kultaiseksi.

”Olin 10-vuotias pikkupoika, kun eräs päivä kotitellä Maarianvaarassa kävellessäni tajusin, että joskus minä vielä olen laulaja. Tunne oli hyvin voimakas”, mies muistelee nyt.

Vuosi 2001 oli yksi Räsänen elämän käännekohtista.

Raadollinen viihdemaailma

Kruunajaisten jälkeen uudella tangokuninkaalla alkoi melkoinen ruljanssi.

”Sen vuoden aikana tuli suhattua tien päällä 120 000 kilometriä. Eikä tahti pahemmin rauhoittunut koko vuosikymmeneen. Laulukeikkojen rinnalle tuli myöhemmin vielä teatterikuviot.”

Ulospäin viihdetaiteilijan elämä saat-
taa näyttää glamourintäyteiseltä, mutta Räsänen mukaan totuus on toinen.

”Viihdemaailman raadollisuus tuli valittavan tutuksi, siellä kilpaillaan kovin ottein. Sellainen kuluttaa ihmisen aika äkkiä.”

Myös julkisuus voi olla julmaa – sen sai Räsänenkin aikanaan kokea.

”Kyllähän sitä välillä sai lukea itses-
tään kaikenlaista valheellista potaskaa. Ei niitä juttuja viitsinyt edes lähteä oikomaan, piti vain laittaa toisesta korvasta sisään ja toisesta ulos.”

”Siitä olen iloinen, ettei silloin ollut vielä sosiaalinen media voimissaan. Sen

myötä julkisuus on muuttunut entistäkin repivämmäksi.”

Räsänen pysähtyy hetkeksi pohtimaan sosiaalisen median nurinkurisutta.

”Joidenkin mittareiden mukaan suomalaiset ovat maailman onnellisin kansa. Mutta jos somea seuraa, niin ei kyllä todellakaan siltä vaikuta.”

Tangolavoilta tehtaaseen

Lavalla Räsänen oli suurten ihmismassojen edessä ja ihailun kohteena. Paikka, jota moni varmasti kadehtii.

”Todellisuudessa viihdetaiteilijan työ on hyvin yksinäistä, vaikka sitä ei helposti uskoisikaan. Olet ihmisten keskellä, mutta kuitenkin pohjimmiltaan yksin.”

Jossain vaiheessa Räsänen tunsikin, että nyt saa riittää. Tämä unelma oli nähty ja koettu. Hän tulisi vielä tekemään elämäänsä muutakin kuin kiertämään artistina ympäri maata.

”Olen ensimmäiseltä ammatiltani viit-
tomakielen tulkki ja työskentelin aikoinaan alalla useamman vuoden. Laulajan uran jälkeen halusin kuitenkin opetella taas jotain aivan uutta.”

Niinpä mies teki täyskäännöksen ja opiskeli hitsaajaksi. Nyt on takana muutama vuosi duunia metallialan tehtaassa Kaavilla.

”Siellä en ole yksin, vaan yksi porukan jäsen.”

Esiintymistä Räsänen ei ole kokonaan jättänyt. Laulukeikat ja pitkän tauon jälkeen, myös Maarianvaaran Kesäteatteri kuuluvat edelleen elämään – sopivina annoksina.

”Säännöllinen päivätyö ja esiintymisen tasapainottavat nyt hyvin toisiaan. Viihdetaiteilijan työhön ei leipäänny, kun

se pysyy ikään kuin mukavana harrastuksena.”

Korkein Miärämies

Eräs hyvin perustavanlaatuinen käännekohta Räsänen elämässä sijoittuu nuoruusvuosiin.

”Parikymppisenä koin hengellisen heräämisen ja pyörin aktiivisesti mukana Kaavin seurakunnan nuorten toiminnassa.” Kun tango alkoi viedä miestä, seurakuntatoiminta jäi. Vakaumus kuitenkin pysyi.

”Olen kuullut hienon savolaisen ilmaisun Jumalasta, Korkein Miärämies. Luotan siihen, että Miärämies tietää parhaiten ja ohjaa elämäni juuri siihen suuntaan, minne pitääkin.”

Nykyään kohtaamiset ovat elämän suola

”Hyvin yllättävissäkin tilanteissa olen saanut kokea sen, että jokin korkeampi voima on ollut läsnä. Mutta en halua niitä tilanteita sen kummemmin lähteä julkisuudessa avaamaan.”

Vakaumustaan Räsänen yrittää tuoda osaksi arkea ja ihmisten välistä kanssakäymistä.

”Asemasta ja titteleistä riippumatta me kaikki olemme arvokkaita. Suorastaan kultakimpaleita. Se täytyisi pitää kirkkaana mielessä, sillä nykyinen maailmanmeno osoittaa ihan päinvastaiseen suuntaan.”

Vuosi vuodelta Räsänen nauttii yhä enemmän ihmisten kohtaamisesta.

”Aina ei ollut niin. Julkisuus aiheutti sen, että kasvatinkin ympärilläni muurin. En

halunnut päästää ketään lähelle. Nykyään kohtaamiset ovat elämän suola.”

Kirkko näkyväksi

”Kaikkien käännteiden ja kilometrien jälkeen minulla ehkä alkaa olla pienoinen käsitys ihmisen elämästä”, Räsänen tuumailee.

”Vaikka en minä voi itseäni minään mallikristittynä pitää. Mutta kuka sitten voi?”

Räsänen ei tarvinnut pitkään miettiä, kun häntä pyydettiin viime vuonna ehdolle seurakuntavaaleihin. Nyt mies toimii ensimmäistä kauttaan Järvi-Kuopion seurakuntaneuvoston sekä yhteisen kirkkovaltuuston ja -neuvoston jäsenenä.

Luottamushenkilöillä onkin isoja asioita mietittävänä.

”Jollain aikavälillä Pohjois-Savon maakunnan seurakuntien väkimäärä laskee, taloudelliset hartiakapenevat ja edessä on väistämättä yhdistymisiä ja isompia rakenteellisia kokonaisuuksia.”

”Niissä oloissa sitten nähdään millainen arvopohja todellisuudessa ohjaa seurakuntapäätöksiä suhteessa syrjäisempiin alue seurakuntiin. Otetaanko mallia muusta yhteiskunnasta vai voisiko kristitty seurakunta toimia kuten on opetettu: minkä teette yhdelle näistä vähimmistä, sen teette minulle?”, Räsänen pohtii.

Hän toivoisi, että seurakunta ja sen toiminta näkyisi reilusti ulospäin.

”Itselläni esimerkiksi meni opiskeluaikoina Kuopiossa pitkään, ennen kuin tajusin keskusseurakuntatalon olevan kirkollinen rakennus. Miten ihmiset osavat hakeutua kirkon piiriin, jos kirkko piiloutuu ihan fyysisestikin?”

HELI HARING